Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1758 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 21 decembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

I. V. Stalin — discipolul și marele continuator al operei lui Lenin

SE IMPLINESC astăzi 75 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin, discipol credincios și tovarăș de luptă al lui Vladimir Ilici Lenin, continuator al operei leniniste, fiu credincios al Partidului Comunist și al poporului sovietic.

I. V. Stalin și-a consacrat întreaga sa viață luptei eroice dusă de partid pentru cauza măreață a eliberării clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul robiei capitaliste, pentru crearea și ridicarea primului stat socialist din lume, pentru o pace trainică între popoare, pentru triumful comunismului. Pășind în focul luptei revoluționare I. V. Stalin a devenit un neînfricat combatant proletar, un constructor neobosit al Partidului Comunist și al statului sovietic, un teoretician de frunte al marxism-leninismului. El s-a manifestat întotdeauna și în toate ca un leninist convins, un continuator și apărător dîrz al ideilor și poruncilor leniniste.

Dușmanii socialismului — troțkiștii, buhariniștii, naționaliștii burghezi — au încercat, după moartea lui Lenin, să abată Partidul Comunist și Țara Sovietică de pe calea leninistă pe calea restaurării capitalismului. Sub conducerea Comitetului Central în frunte cu I. V. Stalin, Partidul Comunist a zdrobit pe trădători și capitularzi, a apărat leninismul împotriva tuturor atacurilor dușmanilor poporului sovietic, a salvgardat unitatea și coeziunea rîndurilor sale.

Intreaga activitate a lui I. V. Stalin este indisolubil legată de măreţele realizări ale poporului sovietic în construirea societății socialiste. Marele Lenin a elaborat mărețul program — științificește fundamentat — de construire a socialismului în U.R.S.S. In vederea realizării acestui program el considera că trebuie întărită pe toate căile alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în care rolul conducător revine clasei muncitoare.

I. V. Stalin a apărat cu hotărîre ideea leninistă a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, și a îmbogățit teoria leninistă despre posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară, a dezvoltat creator indicațiile programatice leniniste privitoare la industrializarea socialistă și la transformarea socialistă a agriculturii. Generalizînd și sintetizînd extrem de bogata experiență a construcției socialiste în U.R.S.S. și experiența mișcării muncitorești internaționale contemporane, I. V. Stalin a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă potrivit cu noile condiții istorice și, într-o serie de probleme, a îmbogățit teoria revoluționară cu noi teze.

In operele lui I. V. Stalin și în hotărîrile partidului au fost dezvoltate creator indicațiile programatice leniniste în problema națională. Călăuzindu-se de politica națională leninist-stalinistă, Partidul Comunist a unit toate popoarele U.R.S.S. într-o singură familie frățească, a creat un puternic stat socialist multinațional. In procesul construirii socialismului, pe baza victoriei socialismului s-au format și s-au dezvoltat asemenea uriașe forțe motrice ale societății sovietice ca unitatea moral-politică, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul sovietic.

Cu dragoste s-a ocupat I. V. Stalin de problemele organizației comuniste de tineret, de problemele tinerei generații a Țării Socialismului victorios. El a exprimat adeseori încrederea Partidului Comunist în capacitățile și uriașa energie creatoare a tineretului, chemîndu-l să-și pună toate forțele în slujba măreței opere a construirii comunismului.

Sub conducerea Partidului Comunist, comsomoliștii, tineretul, au luptat avîntat, alături de întregul popor sovietic pentru înflorirea și întărirea Patriei Socialiste.

Marele Război pentru Apărarea Patriei a arătat cu strălucire întregii lumi marea forță și vitalitate a orînduirii sociale și de stat sovietice, înțelepciunea Partidului Comunist. La chemarea Partidului Comunist și a guvernului sovietic, care l-au desemnat pe I. V. Stalin să conducă Comitetul de Stat al Apărării și Forțele Armate Sovietice, poporul sovietic a dat o ripostă nimicitoare fascismului german și militarismului japonez salvînd omenirea de pericolul barbariei fasciste. Victoria istorică a Uniunii Sovietice a schimbat raportul de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a învins și învinge, a cucerit și cucerește victorii strălucite datorită fidelității sale față de leninism, datorită unității și coeziunii rîndurilor sale, datorită energiei sale revoluționare nesecate. In întreaga sa activitate el pornește de la principiul că muncitorii și țăranii care creează bunurile vieții sînt adevărații creatori ai istoriei, că forța sa stă în legătura sa indisolubilă cu poporul. Forța poporului sovietic constă în coeziunea rîndurilor sale în jurul Partidului Comunist. Călăuzit de învățătura marxist-leninistă, P.C.U.S. conduce poporul sovietic la înfăptuirea programului măreț al construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

Munca și năzuințele constructive, pașnice ale poporului sovietic au fost și sînt pe deplin reflectate de întreaga politică externă a Uniunii Sovietice, politică de asigurare a păcii în lumea întreagă. Teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între sistemele capitalist și socialist a fost susținută cu tărie de I. V. Stalin, care a fost recunoscut în întreaga lume drept stegarul neclintit al păcii și prieteniei între popoare. Acum, cînd imperialiștii încearcă să reînvie rapid militarismul german, să pună popoarele în fața faptului împlinit al înființării noilor divizii SS și să arunce Europa într-un nou măcel, milioanele de oameni simpli de pretutindeni prețuiesc mai mult ca oricînd cuvintele nemuritoare ale lui I. V. Stalin care a arătat că pacea poate fi menținută și apărată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt.

Popoarele iubitoare de pace aprobă și sprijină lupta Uniunii Sovietice pentru asigurarea păcii și securității în Europa, pentru pace în întreaga lume. In jurul Marii Uniuni Sovietice crește neîncetat forța și trăinicia uriașului lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Cu prilejul recentei Conferințe de la Moscova s-a manifestat încăodată, cu o deosebită tărie, unitatea indestructibilă și coeziunea de monolit a lagărului păcii, democrației și socialismului. Ca un puternic avertisment pentru aventurierii imperialiști din zilele noastre răsună cuvintele pe care le-a rostit I. V. Stalin cu ani în urmă: „Noi nu ne temem de amenințările agresorilor și sîntem gata să răspundem cu o dublă lovitură loviturii ațîțătorilor la război..."

Niciodată forțele păcii și socialismului n-au fost atît de puternice și unite ca acum. In rîndul acestor forțe uriașe pășește și poporul nostru. Conștiința că facem parte din uriașul lagăr al socialismului, că sîntem nu 16 milioane, ci 900 milioane, ne înzecește tăria și hotărîrea în lupta pentru pace, pentru securitatea colectivă.

Poporul nostru soarbe o forță invincibilă din alianța și prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică eliberatoare. El nutrește o dragoste înflăcărată față de Uniunea Sovietică și eroicul popor sovietic, față de gloriosul P.C.U.S. în frunte cu Comitetul său Central. Constructorii socialismului din patria noastră cinstesc și le e scumpă memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin în persoana căruia au avut un mare prieten, un sprijinitor de nădejde, un sfătuitor sincer și înțelept.

In lupta pentru făurirea vieții noi în patria noastră, poporul nostru muncitor, condus de Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzește neîncetat după experiența glorioasă a P.C.U.S., după învățătura nemuritoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin. Partidul clasei muncitoare din țara noastră consideră că sarcina centrală și principala chezășie a succesului în opera de construire a socialismului este întărirea continuă a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare. Partidul nostru acordă o mare atenție dezvoltării schimbului dintre oraș și sat — baza economică a acestei alianțe.

Politica partidului nostru — care se confundă cu interesele poporului muncitor — este îndreptată spre dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, spre creșterea continuă a puterii patriei și a capacității ei de apărare. Pentru ca viața noastră să devină tot mai fericită și mai îmbelșugată și patria noastră tot mai puternică, de o mare însemnătate este lupta pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost în vederea sporirii acumulărilor socialiste. Aceste acumulări dau statului nostru posibilitatea să dezvolte necontenit economia națională, să întărească capacitatea de apărare a țării și să ridice nivelul de trai al celor ce muncesc. In momentul de față odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare producătoare de bunuri de larg consum — ridicarea agriculturii are o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Statul nostru face mari investiții pentru dezvoltarea agriculturii. O mare atenție se acordă întăririi sectorului socialist al agriculturii, convingerii de noi mase de țărani muncitori să alcătuiască noi întovărășiri și gospodării colective.

Partidul nostru a obținut însemnate succese pe drumul înfăptuirii cu consecvență a politicii naționale leninist-staliniste bazată pe principiile deplinei egalități în drepturi a tuturor celor ce muncesc. In țara noastră se cimentează tot mai puternică prietenia dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Experiența P.C.U.S. ne învață că în lupta pentru construirea socialismului trebuie să acordăm o mare și continuă atenție muncii ideologice, însușirii teoriei revoluționare de către toți cei ce muncesc. Partidul nostru cheamă oamenii muncii să lupte împotriva influențelor vrăjmașe în ideologie și în viața de toate zilele, să combată dogmatismul și bucherismul în studierea teoriei marxist-leniniste, să îmbine strîns munca ideologică cu sarcinile ridicate de practica construcției socialiste.

Chezășia înaintării continue a țării noastre pe drumul socialismului o constituie întărirea continuă a unității rîndurilor partidului, unitatea indestructibilă dintre partid, guvern și popor. Strînși uniți în jurul partidului, oamenii muncii din patria noastră nu-și precupețesc forțele pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale construirii socialismului.

Pentru comuniști, pentru utemiști, pentru toți oamenii muncii, pentru tînăra generație a patriei noastre a sluji cu adevărat interesele poporului înseamnă a lupta cu abnegație, energie și pasiune clocotitoare — după pilda lui Lenin, a lui Stalin și a tovarășilor lor de luptă — pentru triumful marilor idei ale comunismului.

Măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin luminează tuturor popoarelor calea spre pace, libertate și fericire. Sub steagul invincibil al comunismului, sub conducerea încercatului și înțeleptului nostru partid pășim ferm înainte spre noi lupte și victorii, spre socialism.

Larga răspîndire a operelor lui I. V. Stalin în țara noastră

Operele lui Iosif Vissarionovici Stalin — marele continuator al operei lui Vladimir Ilici Lenin — se bucură de o neprețuită apreciere și largă răspîndire în rîndul maselor populare din țara noastră.

Intre anii 1944—1954, Editura pentru literatură politică a tipărit lucrările lui I. V. Stalin într-un tiraj total de 7.495.516 exemplare. Cele 13 volume „Opere" au fost tipărite într-un tiraj de 1.435.000 exemplare; Problemele leninismului (3 ediții) în 296.825 exemplare; Despre materialismul dialectic și materialismul istoric (2 ediții) 252.000 exemplare; Despre Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei (3 ediții) 242.000 exemplare; Marxismul și problema națională (5 ediții) 162.000 exemplare; Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S., 370.000 exemplare; Cuvîntare rostită la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. 550.000 exemplare etc.

Consfătuirea mecanizatorilor din regiunea București

Luni dimineața au început în Capitală lucrările consfătuirii mecanizatorilor din regiunea București, organizată de Comitetul regional P.M.R. București și Sfatul popular regional. Consfătuirea analizează activitatea depusă de stațiunile de mașini și tractoare și centrele mecanice, precum și de întreprinderile din regiunea București, care lucrează piese de schimb pentru agricultură. Consfătuirea dezbate totodată sarcinile care revin mecanizatorilor în vederea pregătirii și bunei desfășurări a campaniei agricole din anul 1955.

La consfătuire iau parte tovarășii: D. Coliu, prim secretar al comitetului regional P.M.R. București, V. Vaida, președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii București, P. Moldovan și S. Heimer, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, cadre de conducere din Direcția agricolă regională, reprezentanți ai C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli și ai Comitetului regional U.T.M. București, reprezentanți ai comitetelor raionale P.M.R. și comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale din regiunea București, directori, ingineri șefi și ingineri șefi mecanici din S.M.T.-uri și centrele mecanice, directorii întreprinderilor care patronează S.M.T.-uri, directorii bazelor de aprovizionare cu carburanți și piese de schimb, șefi de brigăzi și tractoriști fruntași, președinți și ingineri agronomi din gospodării agricole colective din regiune.

Consfătuirea a fost deschisă de tov. Ion Predescu, secretar al comitetului regional P.M.R. București.

În cadrul consfătuirii au prezentat referate Dumitru Efta, directorul S.M.T. Andrășești, V. Stancu, directorul centrului mecanic Roșiori de Vede, Gh. Hristu, directorul Direcției regionale agricole a sfatului popular al regiunii București și alții.

În cursul după amiezii au avut loc discuții pe marginea referatelor prezentate.

Lucrările consfătuirii continuă în cursul zilei de azi.

(Agerpres)

Decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1954

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

In zilele de 11, 14 și 18 decembrie au avut loc la Moscova sub președinția academicianului D. V. Skobelțin ședințe ale Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Comitetul a examinat propunerile prezentate în legătură cu decernarea Premiilor Internaționale Stalin pe anul în curs și a adoptat următoarea hotărîre în legătură cu decernarea Premiilor Internaționale Stalin pe anul 1954:

Cu privire la decernarea Premiilor Internaționale Stalin, „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1954

Hotărîrea din 18 decembrie 1954 a Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

Pentru merite deosebite în lupta pentru menținerea și întărirea păcii se decernează Premiile Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" următoarelor persoane:

Denis Novell Pritt — jurist (Anglia).

Alain Le Leap — secretar general al Confederației Generale a Muncii (Franța).

Takin Kodo Hmaing — scriitor (Birmania).

Berthold Brecht — poet și dramaturg (Germania).

Felix Iversen — profesor la universitatea din Helsinki (Finlanda).

Andre Bonnard — profesor la universitatea din Lausanne (Elveția).

Baldomero Sanin Cano — profesor, doctor honoris causa al universităților din Edinburg și Bogota (Columbia).

Prijono — profesor, decanul facultății de litere a universității de stat din Djakarta (Indonezia).

Nicolas Guillen — poet (Cuba).

Președintele Comitetului: **D. V. SKOBELȚIN.**

Vicepreședinții Comitetului. **GO MO-JO** (China); **LOUIS ARAGON** (Franța).

Membrii Comitetului:

ANNA SEGHERS (Germania); **ANTONIO BANFI** (Italia); **JOHN BERNAL** (Anglia); **JAN DEMBOWSKI** (Polonia); **PABLO NERUDA** (Chile); **MIHAIL SADOVEANU** (Romînia), **SAHIB SINGH SOKHEY** (India); **G. V. ALEKSANDROV** (U.R.S.S.); **A. A. FADEEV** (U.R.S.S.); **I. G. EHRENBURG** (U.R.S.S.).

Moscova, 18 decembrie, 1954.

Oamenii muncii aniversează 75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin

In întreaga țară, oamenii muncii aniversează împlinirea a 75 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin, marele continuator al lui Vladimir Ilici Lenin.

In întreprinderi și instituții se țin conferințe despre viața și activitatea lui I. V. Stalin. La sate au loc audiții colective ale programelor radiofonice consacrate aniversării lui I. V. Stalin de către posturile noastre de radio.

In universitățile serale de marxism-leninism, în școlile serale de partid și la cabinetele de partid au loc conferințe cu tema „I. V. Stalin — marele continuator al operei lui Lenin".

Să împiedicăm renaşterea Wehrmachtului hitlerist!

Adunarea scriitorilor, compozitorilor şi artiştilor plastici din Capitală

Scriitorii, compozitorii şi artiştii plastici din Capitală s-au întrunit luni seara, în sala Ateneului R.P.R., într-o mare adunare consacrată problemei celei mai importante a zilelor noastre — pacea şi securitatea Europei şi a întregii lumi.

În prezidiul adunării au luat loc scriitori, compozitori şi artişti plastici de seamă, Cezar Petrescu, Mihail Sorbul, acad. J. Al. Steriadi, K. H. Zambaccian, Tudor Vianu, Boris Caragea, Maria Banuş, Panaitescu Perpessicius, Ion Dumitrescu, Zeno Vancea, Lucian Grigorescu, acad. Camil Petrescu, Zaharia Stancu, M. H. Maxy, C. Silvestri, Cornel Medrea, Alfred Alessandrescu, Demostene Botez, Eugen Frunză, G. Breazul, Florica Cordescu, Marţian Negrea, Ion Vasilescu.

Adunarea a fost deschisă de scriitorul **Cezar Petrescu**, laureat al Premiului de Stat, care a spus printre altele: Este datoria noastră de frunte să apărăm pacea şi să punem stavilă tuturor manoperelor războinice, demascînd rînjetul morţii sub ipocritul surîs diplomatic al celor care au mai tîrît de două ori Europa pe marginea genunilor. Este o datorie să ne ridicăm ca unul singur pentru a salva soarta creaţiilor lăsate testimoniu de înaintaşii noştri, pentru a ne apăra viitorul creaţiilor noastre ameninţate de duhul beznelor şi al nimicirilor, pentru a ne apăra viitorul patriei şi poporului nostru.

Avem dreptul la lumea pe care ieri numai o visam, pe care astăzi o voim din adîncul întregii noastre fiinţe. O voim, o înfăptuim şi o vom apăra cu întreaga noastră fiinţă.

„În anul 1907, — a spus pictorul **Lucian Grigorescu**, membru corespondent al Academiei R.P.R., — pictorii germani au hotărît să creeze în patria lor la Dachau un centru de artă, asemănător celui de la Barbizon din Franţa. Existenţa lui a fost de scurtă durată. În anul 1914, s-a declanşat „furia teutonă" cum spuneau latinii.

La dezlănţuirea celui de al doilea război mondial fasciştii au transformat numeroase localităţi în crematorii uriaşe. Unul din acele lagăre sinistre a fost instalat în orăşelul Dachau, hărăzit — pe vremuri — paşnicei creaţii artistice.

Astăzi braţul militariştilor germani este înarmat de puterile occidentale, în frunte cu Statele Unite ale Americii, în vederea unei agresiuni comune asupra popoarelor din răsăritul european.

Popoarele vizate au scuturat jugul sclaviei. Conştiente de rostul lor în viaţă, ţări libere acum, ele îşi construiesc cu propriile lor mîini viitorul.

Militarismul german a primit deja două lecţii. Războaiele nu se cîştigă numai cu oştiri numeroase şi cu înfricoşătoare arme de distrugere. Ar trebui să nu se uite că cotropitorii au avut întotdeauna sfîrşitul pe care l-au meritat".

„Generaţia noastră, a celor de dincolo de pragul veacului acestuia — a spus scriitorul **Panaitescu Perpessicius**, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat — răspunde cu spontaneitate şi convingere acţiunii prin care oamenii artelor şi scriitorimea se declară cu hotărîre împotriva războiului, dar pentru pace şi securitate colectivă.

Drama e mult prea aproape de noi, ca să fie uitată fie imensitatea jertfelor impuse, fie oroarea rugurilor vii de la Auschwitz, Buchenwald şi Maidanek, care au maculat, cu pete de-a pururi neşterse, paginile istoriei noastre contemporane.

Generaţia noastră, a cărturarilor ce am pornit de dincolo de pragul veacului acesta şi a victimelor primului război mondial, exprimă convingerea nestrămutată că astfel de cataclisme nu trebuie să se mai repete".

Compozitorul **Zeno Vancea**, maestru emerit al artei din R.P.R. a dat apoi citire scrisorii adresată adunării de către artistul poporului **George Georgescu**, laureat al Premiului de Stat, care fiind suferind nu a putut lua parte la această adunare. „Pentru noi, muzicienii, se spune în scrisoare, poporul german este acela care ne-a dat capodoperele lui Johann Sebastian Bach, Beethoven, Brahms, Wagner, sau Richard Strauss, care ne-a dat artişti de faimă mondială. Militarismul german însă a fost cel care a dus popoarelor Europei stihia celor două războaie.

Şi ţara noastră a cunoscut grozăviile acestor prăpăduri. Am avut prilejul să vedem cum în cei zece ani de la 23 August 1944, poporul nostru a obţinut realizări mari, cuprinzînd toate domeniile vieţii.

Să ne unim toate forţele pentru a preîntîmpina un nou război, pentru a întări şi spori puterea de apărare a patriei, pentru a pune un zid de netrecut duşmanului.

Luînd cuvîntul, pictorul **Alex. Ciucurenco** a spus: „Situaţia internaţională cunoaşte acum o nouă încordare care neliniştește lumea. Acei care contribuie la această încordare, uită sau nu vor să ţină seama de ceea ce a pătimit omenirea de pe urma celor două războaie mondiale.

Ca om, ca pictor, ca profesor, consider că trebuie să ne opunem din răsputeri acţiunii nefaste a acelora care vor să deschidă din nou drum liber militarismului german.

În cuvîntul său scriitoarea **Lucia Demetrius**, laureată a Premiului de Stat, a spus:

„Europa nu şi-a tămăduit încă bine toate rănile lăsate de trecutul război, şi iată că glasul duşmanilor tihnei şi fericirii omului cere iar un nou război, provoacă şi ameninţă.

Iar cei care, în S.U.A. şi în apusul Europei, vor cu tot dinadinsul să împingă ţări şi popoare pe calea însîngerată a războiului, să ia aminte! Căci e de nebiruit marea forţă calmă a unui miliard de oameni, însufleţiţi de conştiinţa că apără o cauză dreaptă, şi sprijiniţi de simpatia adîncă a tuturor popoarelor lumii".

„Am adînca convingere — a spus compozitorul **Mihail Andricu** — maestru emerit al artei din R.P.R. că orice diferend, orice conflict poate fi rezolvat pe cale paşnică, dacă există într-adevăr dorinţa sinceră de înţelegere de care ar trebui să fie animaţi toţi conducătorii popoarelor, toţi acei ce reprezintă omenirea de astăzi dornică de pace, linişte şi înfrăţire.

Ca om şi ca artist care am cunoscut în două rînduri suferinţele îndurate de poporul nostru în cele două războaie prin care a trecut generaţia din care fac parte, aprob din toată inima hotărîrile Conferinţei de la Moscova şi mă alătur de toţi acei care luptă pentru pace şi care vor să împiedice dezlănţuirea unui nou măcel".

Luînd cuvîntul, sculptorul **Ion Jalea**, membru corespondent al Academiei R.P.R. a spus printre altele: „În zilele memorabile ale primului război mondial în care au pierit mii şi mii de ostaşi, şi au fost alte multe mii de răniţi, cădeam şi eu greu rănit, pierzîndu-mi braţul stîng. Despre suferinţele mele, nu vă voi vorbi. Vă rog însă să vă gîndiţi la toţi ceilalţi ce s-au aflat în situaţia mea şi cărora li s-a schimbat viaţa pentru tot restul zilelor lor. Gîndiţi-vă la toţi cei ce au pierit pe front, la părinţii, soţiile şi copiii lor, la toate căminele sfărîmate. Acesta a fost războiul din 1916.

Nu se vindecaseră încă rănile oamenilor şi ale ţării, cînd a început al doilea război mondial pe care l-am trăit cu toţii.

Şi iată că din nou apare acum spectrul ameninţător al unui al treilea război mondial cu mult mai înfricoşător. Cei care ca şi mine au suferit de pe urma celor două războaie, trebuie să spunem oamenilor din Anglia şi din Franţa, oamenilor din lumea întreagă: opriţi nebunia înarmării militariştilor germani şi ratificarea acordurilor de la Paris şi Londra!

Oameni din lumea întreagă, cu cugetul curat, luptaţi pentru apărarea păcii în lume, pentru fericirea popoarelor!".

„Mie şi celor din generaţia mea — a spus compozitorul **Paul Constantinescu**, laureat al Premiului de Stat, — ne-au rămas adînc săpate în memorie nenorocirile şi mizeriile primului război mondial. Apoi, al doilea război mondial cu bombardamentele îngrozitoare, cu spaima de fiecare moment, cu rugurile aprinse de armatele hitleriste în retragere, printre care trebuia să ne strecurăm.

Datoria noastră de creatori este să apărăm idealurile pentru care ne frămîntăm, să luptăm cu toată dîrzenia ca pietricelele pe care fiecare le aşezăm cu dragoste la marele monument al artei, să nu fie zdruncinate, să ridicăm monument care, cu temelia înfiptă adînc în pămînt şi cu vîrful spărgînd norii de furtună.

Vremea tînguirilor a trecut şi artistul, conştient şi sigur de chemarea lui, are înalta datorie de a lupta pentru salvarea omenirii de la o nouă nebunie, de la un nou dezastru, mai îngrozitor, poate, decît toate cele pe care omenirea le-a trăit".

„De curînd am luat parte la comemorarea celor ucişi în lagărul de la Buchenwald, a spus pictoriţa **Ligia Macovei**, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat. Mii de delegaţi veniţi acolo, reprezentanţi ai popoarelor ţărilor care au avut de suferit de pe urma fascismului german, au făcut legămînt să lupte din răsputeri ca niciodată în Europa să nu mai reînvie fascismul.

Dar în ultimul timp cercurile agresive apusene, agitîndu-şi planurile agresive, reînvie militarismul german. Experienţa trecutului ne-a învăţat ce înseamnă aceasta.

Noi nu putem fi de acord cu această politică criminală. Declaraţia Conferinţei de la Moscova a arătat încăodată care este singura cale care duce spre o adevărată securitate în Europa.

„Astăzi neguţătorii de tunuri vor să stea de vorbă cu marele lagăr al păcii — în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică — „de pe poziţii de forţă", a spus poetul **Eugen Jebeleanu**, laureat al Premiului de Stat.

De pe „poziţii de forţă" a mai încercat să stea de vorbă cu Uniunea Sovietică şi Hitler. Îi ştim cu toţii sfîrşitul şi numele de-a pururi blestemat.

Cercurile agresive ale clipei prezente vor să-i repete figura. Şi pe ele le înfurie popoarele libere, popoarele care nu suferă jugul.

Dar situaţia de azi nu mai e cea de acum cincisprezece ani. Asta o ştim cu toţii. Puterea noastră e nemăsurată, ea este pretutindeni. Căci noi ştim ce apărăm şi avem ce apăra.

„Partizanii păcii — a spus compozitorul **Ion Chirescu** — maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat — fac eforturi uriaşe pentru ca prin mijloace umane, prin bună înţelegere, să se ajungă la statornicirea climatului prielnic muncii constructive. Turburătorii păcii însă devin mai ameninţători. Cu toate acestea, gîndurile lor războinice trebuie să nu se realizeze.

Compozitorul, glas al voinţei oamenilor muncii, alături de ceilalţi artişti: scriitori, pictori, sculptori, oameni de teatru, are nevoie de binefacerile păcii pentru a-şi zămisli opera creatoare.

Eu personal, declar că voi sprijini în activitatea mea deciziile Conferinţei, ştiind că este singura cale pe care învăţămintele istoriei o arată ca fiind justă şi rezonabilă".

La sfîrşit scriitorul **Demostene Botez**, laureat al Premiului de Stat, a dat citire unei moţiuni prin care scriitorii, artiştii plastici şi compozitorii din Capitală se ridică cu hotărîre împotriva reînarmării militarismului revanşard german, şi aderă întru totul la Declaraţia Conferinţei de la Moscova.

„Ne adresăm scriitorilor şi artiştilor din ţările semnatare ale acordurilor de la Londra şi Paris — se spune în moţiune — scriitori şi artişti care prin munca lor se străduiesc să îmbogăţească marele tezaur al culturii popoarelor lor şi de care ne simţim legaţi prin năzuinţa comună de pace şi progres: nu îngăduiţi ca parlamentele din ţările voastre să ratifice aceste acorduri! Oameni ai artei, strîngeţi rîndurile! Oameni ai artei, vegheaţi! Noi ne vom înzeci eforturile să realizăm opere mai vii, mai puternice, care să înarmeze poporul în lupta şi munca lui nobilă de fiecare clipă".

(Agerpres)

Pentru apărarea păcii şi securităţii colective în Europa

ORAŞUL STALIN. — Duminică dimineaţa a avut loc la Oraşul Stalin o adunare publică, consacrată discutării problemelor asigurării păcii şi securităţii colective în Europa, la care au participat peste 1000 de oameni ai muncii, romîni, maghiari, germani şi evrei.

Participanţii au ascultat cu mult interes expunerea făcută de prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreşedinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., despre desfăşurarea sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii.

Au luat apoi cuvîntul numeroşi participanţi la adunare.

„Din fragedă copilărie am cunoscut lagărele fasciste şi am văzut crimele săvîrşite de aceştia — a spus tînărul Gheorghe Grunstein, student la Institutul forestier. La vîrsta de 13 ani am fost aruncat în lagărul de la Maidanek împreună cu alţi 14 membri ai familiei mele care au fost schingiuiţi şi apoi exterminaţi cu cruzime. Eliberarea mea o datorez glorioasei Armate Sovietice. Iată de ce iubesc pacea şi sînt împotriva acelora care au săvîrşit cele mai mari crime din istoria omenirii".

„Sub ochii mei au fost maltrataţi copii, femei şi bătrîni — a spus Năstase Rachela, conferenţiar la Institutul de mecanică din Oraşul Stalin, fostă deportată în lagărul de la Auschwitz. În acest lagăr am văzut pe criminalii care astăzi se pregătesc de noi măceluri, cum aruncau copiii de vii în cuptoarele de foc, asasinînd oameni pentru că au îndrăznit să ceară un cartof sau o bucată de pîine".

La sfîrşitul adunării, participanţii au adoptat în unanimitate o moţiune de protest împotriva politicii puterilor occidentale de reînviere a militarismului german.

Societatea Ştiinţelor Medicale din R. P. R.

invită medicii şi farmaciştii din Bucureşti la adunarea ce va avea loc miercuri 22 decembrie 1954, ora 19,30 în aula Bibliotecii Centrale Universitare din Piaţa Republicii.

Adunarea va fi prezidată de Acad. C. I. Parhon.

Vor lua cuvîntul:

Prof. **Nicolae Gheorghiu**
Prof. **Iancu Jianu**
Prof. **Emil Crăciun**
Prof. farm. **Nicolae Deleanu**
Acad. **Ştefan Milcu**
Prof. **Teodor Burghele**

Reînvierea militarismului prusac — o gravă ameninţare pentru toate statele europene

Mihail Ghelmegeanu

Semnarea acordurilor de la Paris la 23 octombrie, pentru remilitarizarea Germaniei occidentale, duce la agravarea serioasă a situaţiei în Europa.

Acordurile de la Paris deschid calea revanşarzilor din Germania occidentală. Ratificarea acestor acorduri, ar însemna crearea unei armate vest-germane în fruntea căreia sînt puşi generali ai fostei armate hitleriste, organizatori ai agresiunii fasciste împotriva popoarelor europene.

Industria de război din Ruhr, arsenalul principal în care militariştii germani au făurit în trecut arme pentru războaiele lor agresive, se reface în mod făţiş şi accelerat.

Arma atomică şi cu hidrogen vor încăpea, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, pe mîna acelora care semănau moartea şi distrugerea în Europa, pentru exterminarea unor popoare întregi şi nimicirea în lagărele morţii a milioane de cetăţeni paşnici.

Istoria stă martoră că toate garanţiile pentru îngrădirea creşterii militarismului german în anumite limite, au eşuat.

Popoarele Europei nu pot privi cu indiferenţă cum, sub ochii lor, sînt încurajate acele forţe care au tins la cucerirea dominaţiei mondiale şi la subjugarea popoarelor.

De aceea conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, care a avut loc la Moscova, are o însemnătate istorică. Conferinţa de la Moscova a arătat că pentru menţinerea păcii în Europa există o singură cale: crearea unui sistem de securitate colectivă pentru toate popoarele Europei, fără deosebire de orînduirea lor social-politică.

Organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa, ar înlătura reînvierea militarismului german şi ar pune capăt politicii de blocuri de state opuse unul altuia care poate duce la război. Conferinţa de la Moscova, a avertizat popoarele că ratificarea acordurilor de la Paris ar însemna o gravă primejdie pentru securitatea naţională a statelor vecine cu Germania ca şi pentru toate statele europene.

Aceasta pune la ordinea de zi a statelor participante la Conferinţa de la Moscova, luarea măsurilor de întărire a capacităţii lor de apărare pentru a ocroti munca paşnică a popoarelor lor.

Popoarele statelor participante la Conferinţa de la Moscova, bizuindu-se pe simpatia şi sprijinul tuturor celorlalte popoare, au încredere în forţele lor, în unitatea lor indestructibilă, în resursele lor inepuizabile şi în cauza lor dreaptă.

Niciodată forţele păcii şi socialismului nu au fost atît de unite şi de puternice ca acum.

Orice încercare de dezlănţuire a unui război şi de tulburare a vieţii paşnice a popoarelor ţărilor iubitoare de pace, se va izbi de o ripostă zdrobitoare.

Nici un guvern, nici un parlament n-are dreptul să dispună de soarta popoarelor, împotriva voinţei lor. Iar popoarele condamnă politica de reînviere a wehrmachtului hitlerist şi de dezlănţuire a unui nou război.

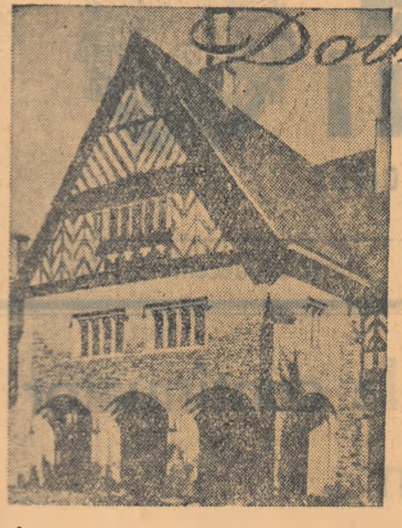
Măsurile de întărire a capacităţii de apărare contra unei eventuale agresiuni pe care ţările iubitoare de pace le vor lua în cazul ratificării acordurilor de la Paris, se sprijină pe dreptul lor la autoapărare şi sînt conforme cu Charta naţiunilor unite.

Generaţia noastră care a trecut prin două războaie mondiale, care a văzut pierind nenumărate vieţi omeneşti şi distrugîndu-se uriaşe valori materiale şi culturale din pricina monstruosului militarism german, îşi ridică cu hotărîre glasul împotriva refacerii lui.

Alături de ceilalţi oameni ai muncii din Patria noastră, îmi exprim adeziunea faţă **de hotărîrile Conferinţei de la Moscova.**

Două locuri istorice şi învăţămintele lor

— Străbătînd încăperile castelului Cecilienhof din Potsdam —

În urma mea se scurgea, în tăcere, şirul oamenilor descoperiţi.

Privirile-mi stăruiau de cîteva minute asupra acelui chip emoţionant. Şi parcă nimic nu mă putea desprinde de trăsăturile simple ale acestei femei a cărei figură exprima o atît de imensă durere. Cine cunoaşte cît de cît artele plastice ştie că nu există material mai încăpăţînat şi mai potrivnic exprimării căldurii omeneşti decît mozaicul (Oare nu aşa se explică faptul că vitraliile bisericilor gotice — atît de asemănătoare mozaicului — deşi te încîntă prin minunata dantelă a culorilor, te lasă îngheţat de răceala închisă în zidurile înalte?). Şi totuşi... Chipul pe care îl priveam, ale cărui trăsături nespus de umane se conturau prin alăturarea pietrelor de mozaic, era atît de viu, atît de mişcător. Întruchipînd pe cel mai mare erou al poporului sovietic în cel de al doilea război — pe mama sovietică — artistul a ştiut să dea deplină viaţă privirilor ei zguduitoare, totodată pline de zbucium şi limpezi, urînd şi iubind, zdrobite de durere şi renăscînd la viaţă. Şi poate că acest suflu de viaţă pe care-l prindeau chipurile frescei, ştergînd nervurile mozaicului, se datora de fapt pînzei de lacrimi care ne acoperea tuturor ochii la amintirea glorioşilor eroi cărora le este ridicat spre veşnică amintire monumentul de la Treptow din Berlin.

Privind chipul mamei sovietice îmi apărea în spatele său profilul statuii ce întruchipează Germania învinsă prin imaginea unei femei plîngînd; în acelaşi monument, de la cîteva sute de metri, ea priveşte în spre statuia ostaşului sovietic care, zdrobind cu sabia scorpionul încîrligat al hitlerismului, ridică în braţe copilul — viitorul Germaniei. Două femei, două mame se privesc: una este îndurerată de moartea fiului său care şi-a dat viaţa pentru fericirea oamenilor; cealaltă este îndurerată că a dat naştere unuia dintre acei care au aprins vîlvătaia războiului. Dar amîndouă par hotărîte să se unească pentru a pune capăt în viitor unor asemenea dureri. Astfel, odată mai mult, uimitoarea concepţie a monumentului din Treptow mi-a deschis o nouă perspectivă a înţelegerii problemei germane.

Cu această imagine de neuitat am intrat pe poarta castelului „Cecilienhof" în care în iulie-august 1945 s-a desfăşurat Conferinţa marilor puteri de la Potsdam. Căci aci Iosif Vissarionovici Stalin, V. M. Molotov, A. I. Vîşinski rostiseră în apărarea păcii cuvîntul mamelor sovietice ca şi cuvîntul mamelor germane şi al tuturor soţiilor, logodnicelor şi fetelor lumii — hotărîte să facă totul pentru a preveni un nou măcel mondial.

★

Dimineaţa ridica pînza de ceaţă ce mîngîia apele neîncreţite de valuri, de un albastru timid, ale „Lacului Fetelor" lîngă al cărui mal se înalţă „Cecilienhof". Ne aflam la unul din geamurile unui coridor. În faţă, printre arborii de esenţele cele mai diferite ce înconjoară castelul formînd un parc de poveste, se zăreau malurile lacului. Sub adierea vîntului, aripile ceţii băteau puternic. O clipă ni s-a părut că în locul ceţii se-nvolbura fumul şi căutînd să desluşim ruinele fumegînde, ne-am simţit parcă mai aproape de zilele Conferinţei de la Potsdam...

...Poate că focurile se stinseseră pe atunci lăsînd în picioare pereţii schilodiţi şi carbonizaţi ai faţadelor prin ale căror ferestre se zărea cerul. Dar şi atunci, marele foc ce arsese Potsdamul, ca atîtea alte oraşe, împrumutase atmosferei un element stabil: mirosul înţepător al fumului care amestecîndu-se cu ceaţa rătăcea — martor al distrugerilor războiului abia încheiat.

În aceste zile contraste puternice îşi puneau amprenta asupra vieţii: aliaţii îşi decoraseră reciproc soldaţii şi ofiţerii, în timp ce în Germania de vest se „camuflau" trupele fasciste; Italia — fostă membră a „axei" — declara război Japoniei iar în guvernul american se constituia un „minister al păcii" în timp ce concernele americane preluau cu grijă fabricile de armament din vestul Germaniei, lustruindu-le — fără ruşine — în văzul oamenilor; puţinii supravieţuitori ai lagărelor hitleriste îşi îmbrăţişau rudele în timp ce ocupanţii occidentali făceau scăpaţi de pe listele tribunalelor zeci de generali şi criminali hitlerişti, azi reapăruţi pentru înfăptuirea remilitarizării Germaniei.

În asemenea împrejurări s-a luat hotărîrea ţinerii Conferinţei celor trei mari puteri la Potsdam.

Şi pentru Winston Churchill sosirea la Potsdam trebuie să fi trezit un puternic contrast: acela între zidurile înnegrite nu numai de istoria străveche a oraşului ci şi de bombele lăsate cu dărnicie de aviatorii englezi şi americani în ultimele zile ale războiului — şi între peisajul luminos, încîntător al oraşului Hadaye, de la frontiera franco-spaniolă, unde-şi petrecuse cîteva zile de concediu, dedicîndu-se picturii. Dar contrastul cel mai puternic care trebuie să-l fi frămîntat pe Churchill era acela între *declaraţiile* „împotriva reînarmării Germaniei" şi „pentru o pace veşnică" ce urma să le facă la Conferinţă în culorile cele mai luminoase şi *acţiunile* pe cît de tenebroase pe atît de hotărîte de genul celor mărturisite recent de el; căci „în timp ce germanii se predau cu sutele **de mii şi pe străzile noastre** mulţimea triumfa de bucurie", el, Churchill, adresase feldmareşalului Montgomery, comandantul trupelor engleze în Europa, o telegramă în care îi dădea directiva „să adune cu grijă armele germane şi să le depoziteze pentru ca ele să poată fi uşor distribuite din nou soldaţilor germani, cu care ar fi trebuit să colaborăm dacă ofensiva sovietică ar fi continuat". Sosind la Conferinţă, Winston Churchill şi-a instalat cartierul general şi locuinţa particulară botezînd clădirea: „10 Downing Street Potsdam" tot astfel precum Truman denumise locuinţa sa de lîngă Potsdam „Casa albă", pare-se spre a nu lăsa pe nimeni să se îndoiască de „consecvenţa" politicii americane...

Abia au poposit pe pămîntul Germaniei învinse, şi conducătorii Statelor Unite şi ai Angliei şi-au făcut o vizită nu lipsită de semnificaţie.

Spre a înţelege sensul acestei întîlniri între Churchill şi Truman este poate suficient să mai citim cîteva rînduri: „După o scurtă convorbire pe terasa cu vederea către lacul istoric, generalul de armată George Marshall, şeful statului major al armatei nord-americane şi mareşalul Sir Alan Brooke, şeful marelui stat major imperial, au trecut în revistă Divizia a 2-a blindată americană „Iadul pe roate" pe autostrada dintre Potsdam şi şoseaua Charlottenburg". Semnificative preocupări...

...Ceaţa s-a ridicat de pe lac. Pornim mai departe prin locurile acum atît de liniştite, în care cu aproape zece ani în urmă s-au întîlnit pentru prima dată după terminarea războiului reprezentanţii marilor puteri.

Iată-ne în camera lui Harry Truman. O cameră spaţioasă, cu tavanul apăsător, încărcat, sculptat în lemn de culoare închisă. Mobilă preţioasă, mult lux. Un covor cu culorile şterse dă un iz vechi întregii încăperi. Ne apropiem de biblioteca cuprinzînd mai ales lucrări istorice. Şi iată: privirile ni se opresc asupra unui volum: „Povestea vieţii mele" de Maria regina Romîniei.

Da, nimic de neînţeles. Ba chiar cu atît mai bine pentru a înţelege de ce după răsturnarea de către poporul nostru a descendentului reginei Maria, statul reprezentat de Truman la Conferinţa de la Potsdam s-a opus şi se opune neîncetat primirii R.P.R. în Organizaţia Naţiunilor Unite deşi Truman însuşi îşi pusese semnătura dedesubtul acordului de la Potsdam în care era scris:

„Încheierea unor tratate de pace cu guvernele democratice recunoscute din aceste state (Bulgaria, Finlanda, Ungaria şi Romînia — n.n.) va permite de asemenea celor trei guverne să susţină cererea acestora de a fi primite ca membri ai Organizaţiei Naţiunilor Unite". Iar dacă preşedintele Eisenhower n-a participat la Conferinţa de la Potsdam aceasta desigur nu poate justifica nerespectarea tratatelor; dar este de crezut că aci nu este o problemă de memorie, căci desigur şi preşedintele Eisenhower preferă în bibliotecă amintirile reginei Maria...

Nu departe de această încăpere, se află camera de lucru a lui W. Churchill şi apoi a lui C. Atlee care l-a înlocuit după ce, în urma alegerilor din 1945, guvernul Churchill căzuse. Este o cameră cu adevărat britanică — aci căminul se încadrează bine în încăperea care, cu toate culorile vii ale tapetului este plină de răceală; scaune elegante, foarte înalte, picturi de naturi moarte, un cactus bătrîn de 12 ani...

Cît de mult contrastează această cameră cu aceea a lui Iosif Vissarionovici Stalin. Un covor roşu, moale, aprinzînd parcă, cu intimitate, focul în căminul răcit de atîta timp, dă viaţă mobilei albe, extrem de simplă, modernă şi confortabilă. Pătrundem aci cu negrăită emoţie. O clipă stărui în pragul încăperii: privesc cu emoţie fiecare loc ce evocă amintirea marelui Stalin şi vreau să-mi întipăresc fiecare amănunt. Nu reuşesc; privind lucrurile moarte — care fiecare au căpătat o aureolă istorică — îmi reapare mereu chipul mamei din fresca monumentului de la Treptow. Şi ce este oare de mirare? Exprimînd cu neasemuita sa claritate, hotărîre şi putere de convingere politica de pace a Uniunii Sovietice, în cuvintele lui Stalin la Conferinţă — ca şi întotdeauna — vorbea poporul sovietic.

Ne apropiem de masa de lucru, deasupra căreia se află un portret îndoliat. Însoţitoarea ne spune:

— Vedeţi, lîngă birou se află un fotoliu de lemn. De el sînt legate două amintiri, fiecare interesantă în felul ei. Se spune că atunci cînd tovarăşul Stalin (însoţitoarea s-a oprit puţin, apoi s-a corectat: „cînd Iosif Vissarionovici Stalin"... cît de grăitor pentru păstrarea amintirii lui în inimile oamenilor simpli este faptul că şi acum ei continuă să-l numească „tovarăşul Stalin"!). Aşadar, se spune că atunci cînd tovarăşul Stalin a intrat în birou, el a cerut ca în locul unui fotoliu cu perna îmbrăcată în piele să i se aducă acest fotoliu simplu de lemn: „Am venit aci pentru a munci" — spusese el. Dar nu numai această amintire se leagă de fotoliul pe care-l priviţi. Iată: vedeţi aci? Da, este tăiată o aşchie. Ei bine, aceasta este opera unui ziarist american care — pasă-mi-te foarte emoţionat — şi-a făcut un bussines vînzînd apoi în S.U.A. două sute de aşchii „toate autentice"...

Am trecut apoi în camera de muzică din apartamentul lui I. V. Stalin. Toată camera se scaldă în culorile verde-alb pe care se conturează puternic pianul negru. Camera respiră aerul proaspăt al unei dimineţi de primăvară. Aci, într-una din zilele conferinţei, s-a desfăşurat o serată muzicală la care pianistul american Eugen List a cîntat concertul pentru pian de Ceaicovschi, Poloneza în La minor de Chopin şi trei melodii ale compozitorului rus Şostacovici. Ziarele scriau: „Generalissimul Stalin s-a ridicat la sfîrşit din fotoliul său, s-a apropiat de pianist, l-a felicitat, a ciocnit paharul cu el şi l-a rugat să mai cînte. List a cîntat atunci muzică populară rusă şi americană". Amintiri... fiecare cu tîlcul ei.

Iată-ne trecînd acum prin camerele de lucru ale lui V. M. Molotov, A. I. Vîşinski şi ale celorlalţi membri ai delegaţiei sovietice. Şi în cele din urmă, iată-ne în marea sală de şedinţe a Conferinţei. O largă scară interioară, în lemn închis ca şi plafonul, în centrul camerei o masă rotundă înconjurată de scaune simple, robuste; trei scaune mai înalte. Pe masă şi de-a lungul pereţilor grupuri de cîte trei steguleţe: american, sovietic şi englez. Nu numai calitatea de gazdă ci, mai ales, marea jertfă adusă de poporul sovietic în marele război — au aşezat steagul roşu în mijloc.

Păşim emoţionaţi în cameră, rotindu-ne împrejurul mesei. Ne oprim şi închizînd ochii ne închipuim sala în zilele Conferinţei plină de animaţie, de discuţii febrile, de ciocniri ale diferitelor puncte de vedere. Şi atunci cercul mesei se lărgeşte necontenit devenind parcă un meridian al globului de-a lungul căruia popoarele urmăreau marile probleme de care avea să depindă dobîndirea unei păci trainice, adevărate.

Aci, la această masă, s-a semnat la începutul lui august 1945, comunicatul Conferinţei celor trei puteri. Acordul de la Potsdam — dovadă a posibilităţii rezolvării prin tratative a problemelor litigioase — a însemnat adoptarea unor hotărîri istorice privind mai ales calea rezolvării paşnice şi democrate a problemei germane, prin crearea unui stat unit, democratic şi iubitor de pace. În acest fel Conferinţa de la Potsdam s-a încheiat cu un succes al forţelor păcii.

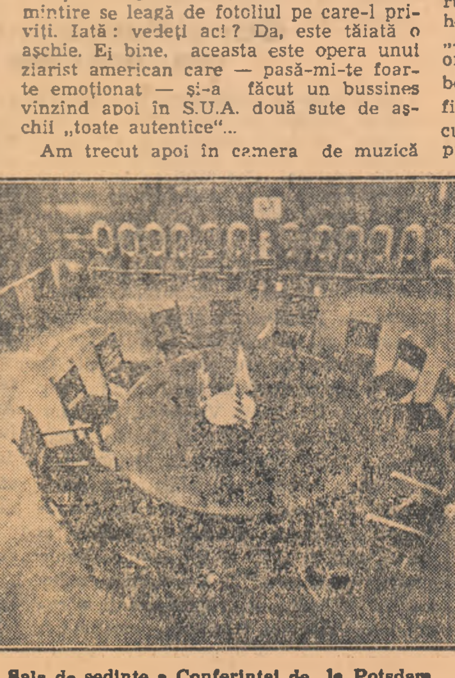
Am părăsit locurile istorice cu mintea frămîntată de puternice impresii, de nenumărate gînduri ce se încrucişau fără răgaz. Parcul prin care treceam în tăcere, ne vorbea, de bună seamă, despre nevoia ca omul să se bucure de frumuseţile naturii şi să le apere de distrugere. Cînd eram pe punctul de a părăsi Potsdamul — poate întîmplarea, poate chibzuinţa şoferului — ne-a adus în faţa unui alt monument legat de un moment mai îndepărtat al istoriei, dar pe deplin actual. Treceam pe lîngă „Garnizon Kirche", unul din celebrele monumente ale Potsdamului ca fost centru al militarismului prusac, în care se află mormîntul marelui Frederic. Aci, în primăvara anului 1933, într-o ceremonie solemnă, preşedintele Germaniei, mareşalul Hindenburg, aşezat în faţa vechii biserici pe un fel de tron, în uniformă şi cu toate decoraţiile imperiale, fără a uita de bastonul de mareşal, dăduse mîna căpeteniei fasciştilor germani, lui Hitler. Iar scînteierile ce luciseră atunci în medaliile zăngănite anunţau vîlvătaia războiului izbucnit după cîţiva ani...

Monumentul ce evoca aceste evenimente ne-a adus aminte că şi pe atunci, imperialiştii occidentali, alde Chamberlain, dăduseră tot soiul de „garanţii" privind caracterul paşnic al „schimbărilor" din Germania. Dar şi atunci, împărţind Europa în blocuri militare şi sprijinind reînarmarea Germaniei, ei porniseră în fond pe făgaşul războiului.

Aceeaşi soartă au avut-o din partea puterilor occidentale acordurile de la Potsdam. Căci ce se poate spune că a rămas în picioare în vest din angajamentul „de a dezarma şi demilitariza complet Germania"? Cît despre ipocrizia fără seamăn a diplomaţilor şi reprezentanţilor occidentali în această privinţă n-ar trebui poate decît puse alături două declaraţii:

La 6 august 1945 la postul de radio Hamburg, Montgomery spunea: „Aliaţii procedează la dezarmarea completă şi demilitarizarea Germaniei şi la distrugerea finală a partidului nazist şi organismelor afiliate lui. Aceste ţeluri vor fi complet atinse". După cîtva timp el motiva în comisia aliată de control menţinerea unor unităţi germane prin „greutăţile tehnice" legate de dizolvarea lor. Cu toate acestea acelaşi Montgomery a recunoscut nu de mult că în 1945 primise într-adevăr de la Churchill o telegramă „care îi cerea să fie gata pentru acţiuni comune cu trupele germane învinse în cazul că ruşii ar fi continuat să înainteze". Această situaţie îl silise de altfel pe reprezentantul american în consiliul de control să recunoască faptul că „el (Montgomery) n-a îndeplinit hotărîrea Conferinţei de la Potsdam".

Şi dacă aceasta a fost poziţia reprezentanţilor oficiali ai marilor puteri apusene încă la cîteva luni după ce-şi puseseră semnătura, ce să ne mire că vicecancelarul Germaniei occidentale, doctorul Blucher, a declarat acum cîteva săptămîni: „Acordurile de la Potsdam asupra Prusiei orientale inclusiv asupra oraşului Königsberg, nu trebuiau să aibă un caracter definitiv", agitînd astfel ideea revanşardă a cuceririi oraşului sovietic Caliningrad şi a provinciilor occidentale poloneze.

Sala de şedinţe a Conferinţei de la Potsdam

„Depăşind monumentul de tristă amintire, am ascultat cuvintele şoferului: „Istoria se repetă". Da, multe sînt asemănătoare anilor cînd Hitler, strîngînd mîna lui Hindenburg, se şi gîndea să-şi întindă ghiarele asupra Europei. Strîngerile cordiale ale mîinilor militariştilor de la Bonn de către Churchill şi alţii le trezesc astăzi aceleaşi nesăbuite dorinţe criminale. *Dar, niciodată istoria nu se repetă,* ci numai unele împrejurări ale sale. Şi într-adevăr, astăzi, popoarele care cunosc lecţiile istoriei şi care sînt de multe ori mai puternice decît înainte, pot — luînd soarta păcii în propriile mîini — să izoleze pe agresori şi să impună pacea.

FRED MAHLER

Sesiunea științifică a filialei din Cluj a Academiei R. P. R.

Simbătă dimineața, în sala mare a Casei universitarilor din Cluj a avut loc ședința de deschidere a sesiunii științifice organizată de filiala din Cluj a Academiei R.P.R., în colaborare cu Universitatea „V. Babeș", Universitatea „J. Bolyai", alte institute de învățămînt superior din Cluj și Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș, în cinstea zilei de 30 Decembrie, ziua proclamării Republicii Populare Romîne.

În prezidiul ședinței de deschidere a sesiunii au luat loc acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., N. Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R., acad. E. Petrovici, președintele filialei din Cluj a Academiei R.P.R., I. Cozma, prim secretar al Comitetului regional P.M.R.-Cluj, F. Kulcsar, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Cluj, academicienii prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Academiei R.P.R., Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., I. S. Gheorghiu, Mihail Roller, N. Hortolomei, G. Spacu, E. Macovschi, Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș", D. Danielopolu, E. Nyárády, profesorii universitari Iuliu Prodan, L. Banyai, rector al Universității „I. Bolyai", T. Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar al filialei Cluj a Academiei R.P.R., Antalffi Endre, D. Prodan, membru corespondent al Academiei R.P.R., A. Moga, rector al Institutului medico-farmaceutic din Cluj, T. Andrasovschi, rector al Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș, A. Domșa, rector al Institutului politehnic din Cluj, A. Ciupe, Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., Camil Negrea, C. Daicovici, T. Angheluță, I. Goia, F. Vereș, T. Bugnariu, A. Lazanyi, D. D. Roșca, scriitorul I. Agîrbiceanu și biologul R. Palocsay.

Ședința de deschidere a fost prezidată de acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

În numele comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Cluj și al comitetului regional P.M.R., a adresat sesiunii un cuvînt de salut tov. F. Kulcsar.

Acad. prof. Traian Săvulescu a rostit cuvîntul de deschidere al lucrărilor sesiunii. Acad. prof. T. Săvulescu, a arătat legăturile multiple culturale, economice și politice care au apropiat de-a lungul veacurilor poporul romîn și minoritățile naționale.

Istoria țării noastre dovedește că întotdeauna clasele exploatatoare au împletit exploatarea și asuprirea celor ce muncesc cu politica de asuprire națională și, ațițare a urii între naționalități.

Singurul apărător sincer și consecvent al intereselor poporului romîn și ale oamenilor muncii de toate naționalitățile, pentru rezolvarea cu adevărat democratică a problemei naționale, a fost Partidul Comunist Romîn.

După 23 August 1944, în patria noastră eliberată, masele muncitoare ale poporului romîn, sub conducerea partidului, au dus împreună lupta victorioasă împotriva claselor exploatatoare, împotriva șoviniștilor și revizioniștilor de orice fel, zdrobind rămășițele organizațiilor fasciste și bandele legionare, maniste și nyilas-iste.

Cucerirea puterii de către oamenii muncii și instaurarea regimului democrat-popular a însemnat o piatră de hotar între două epoci istorice.

Oamenii de știință și cultură trebuie să lupte cu și mai multă putere pentru înlăturarea ereziilor, prejudecăților și falsificărilor care ar încerca să-și mai facă drum în știință; ei au datoria să lupte împotriva idealismului, misticismului și cosmopolitismului, împotriva naționalismului și a șovinismului, care încă n-au dispărut complet, împotriva celor care disprețuiesc virtuțile poporului.

Vorbitorul a mai spus printre altele:

Conferința de la Moscova a țărilor europene a arătat clar că U.R.S.S. și țările de democrație populară, care își propun ca scop ridicarea bunăstării a popoarelor lor, nu pot sta cu brațele încrucișate privind planurile de reînviere a militarismului vest-german, întrucît aceasta constituie o primejdie pentru munca pașnică și securitatea lor.

În actuala situație internațională propunerile guvernului sovietic cu privire la crearea neîntîrziată a unui sistem de securitate colectivă în Europa au stîrnit un puternic ecou de nădejde în toată lumea. În prezent, în țara noastră se cimentează puternic unitatea dintre partid, guvern și popor, unirea tuturor oamenilor iubitori de patrie. Baza acestei unități este politica partidului îndreptată spre ridicarea nivelului de trai, spre construirea socialismului

A luat apoi cuvîntul acad. prof. Emil Petrovici, care — prezentînd raportul intitulat „Activitatea filialei din Cluj a Academiei R.P.R. și sarcinile ei în lumina proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R., privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani" — a spus printre altele:

Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani ridică sarcini noi în fața științei din țara noastră, deschid muncii de cercetare orizonturi noi și arată calea spre vaste generalizări teoretice.

Analizînd activitatea din domeniul științelor agronomice și biologice, constatăm că în linii mari aceste cercetări sînt bine orientate.

După ce a citat o serie de realizări obținute în aceste domenii, vorbitorul a arătat că totuși, în multe cazuri cercetările nu au fost terminate prin lucrări de sinteză și nu au fost puse în practică; numărul acelor care au contribuit la descoperirea unor noi metode de cercetări sau au furnizat practicii agricole metode noi, este redus în raport cu numărul total al cercetătorilor; unele sectoare ale agrotehnicii au fost supraapreciate, iar alte sectoare, ca viticultura, zootehnica, mecanizarea și în special economia agricolă, au fost subapreciate. În continuare el a mai spus:

Noi condamnăm în modul cel mai hotărît eforturile cercurilor imperialiste de a reînvia armata hitleristă, militarismul agresiv german și ne exprimăm în această sesiune hotărîrea noastră fermă de a sprijini alături de întregul popor muncitor lupta pentru securitatea colectivă în Europa.

Ședința de dimineață a luat apoi sfîrșit.

După amiază lucrările sesiunii au reînceput sub președinția acad. prof. Emil Petrovici.

La raportul prezentat de președintele filialei din Cluj a Academiei R.P.R., au fost prezentate corapoartele „Realizări și sarcini în domeniul chimiei" de acad. Raluca Ripan laureată a Premiului de Stat, rector al Universității „V. Babeș" din Cluj; „Realizări și sarcini în domeniul științelor agriculturii" de prof. univ. Eugen Rădulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., și „Realizări și sarcini în domeniul botanicii" de acad. Nyárády Erasmus, laureat al Premiului de Stat.

După pauză lucrările au continuat sub președinția prof. univ. Endre Antalffi. Au fost prezentate corapoartele „Realizări și sarcini în domeniul medicinii" de prof. univ. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și „Realizări și sarcini în domeniul matematicii și fizicii" de prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretarul științific al filialei Cluj a Academiei R.P.R. Ședința a luat apoi sfîrșit. Lucrările sesiunii au continuat duminică, pe secții de specialitate.

(Agerpres)

Inarmați cu un bogat bagaj de cunoștințe profesionale, tinerii tehnicieni plecați la sate contribuie activ la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru creșterea producției la hectar, pentru traducerea în fapte a prevederilor Proiectului de Directive ale celui de al doilea Congres al Partidului.

In fotografie: un grup de eleve de la Școala medie tehnică agricolă din Salonta, regiunea Oradea studiind în laboratorul școlii determinarea greutății hectolitrice a grîului.

Pe urmele materialelor publicate

Articolul „În raionul Craiova munca de colectări a rămas în urmă", apărut în „Scînteia tineretului" nr. 1714, arăta printre altele că: „Activitatea slabă desfășurată în acest raion de la începutul campaniei de colectare a produselor vegetale de toamnă și pînă în prezent își găsește explicația în faptul că organele care răspund de îndeplinirea planului de colectări nu au înțeles să organizeze munca pînă jos în comune și sate, să exercite controlul asupra îndeplinirii sarcinilor și să desfășoare acțiunea de lămurire în rîndul țărănimii muncitoare".

În răspunsul trimis redacției de C.S.C.P.A., raionul Craiova se arată printre altele că: „Aparatul de colectare al raionului Craiova, în urma ajutorului dat de ziar prin acest articol, a luat măsuri urgente de organizare a muncii și anume:

S-a instruit întreg aparatul pentru asigurarea ritmică a planului de colectare;

S-a analizat munca depusă de tovarășii lucrători din aparatul raional.

Colectivul de muncă raional, pe baza unui plan concret a trecut la îndrumarea aparatului pe teren, cerînd continuu sprijinul sfatului popular raional. Datorită măsurilor luate, situația colectărilor în raionul Craiova s-a îmbunătățit simțitor față de trecut.

Pînă la 26 noiembrie, rezultatele îndeplinirii planului se prezentau astfel: la grîu 89 la sută, porumb 80,3 la sută, carne 63,3 la sută, lînă 73,3 la sută, ceapă 68,8 la sută etc.".

În urma publicării acestui articol ne-au mai sosit la redacție răspunsuri de la C.S.C.P.A. împuternicitul raional Craiova si sfatul popular al comunei Coșoveni.

Vești de pe dealul Ronei

Folosirea rațională a tuturor rezervelor de teren preocupa de la o vreme pe tehnicianul pomicol Servada Ioan.

— Tovarășe director — îmi spune el într-o zi, arătîndu-mi cu un gest larg întinderea de teren neproductiv din apropierea comunei Bocicoiu — acest pămînt stă de multă vreme în paragină, acoperit de arbuști nefolositori. Nu este bun nici pentru pășunatul oilor. Ce pepinieră pomicolă am putea crea noi acolo?

Desigur, am fost de acord, și cu sprijinul sfatului popular raional, am început o muncă temeinică.

Țăranii muncitori din comunele apropiate au venit la muncă atrași nu atît de suma ce-o vor cîștiga, cît de dorința de a face din acest deal neproductiv, acoperit cu mărăcini, o grădină, o pepinieră de 40 hectare, unică în regiunea Baia Mare ca suprafață și organizare. Pomi tineri de specii și varietăți diferite vor completa livezile renumite ale Maramureșului.

— Se va vedea și rodul trudei noastre cînd cei 50.000.000 pomi de care vorbesc Directivele partidului de dezvoltare a agriculturii, vor înflori prin toate colțurile patriei noastre, spune încîntat brigadierul pomicol Manolescu Nicolae.

In această acțiune frumoasă noi folosim din plin mașinile moderne primite din U. R. S. S. Tractorul puternic „Stalineț" a pornit trăgînd un plug uriaș cum nu s-a pomenit nicicînd pe aceste coclauri. Plugul mușca cu lăcomie brazde late și adînci de 70 cm., scoțînd la iveală pămînt gras, odihnit, ce va produce de acum pentru noi și nu pentru veverițe și popîndăi. Acest agregat de desfundat înlocuiește zilnic munca a 500 de oameni.

Cetățenii care trec din Bocicoiu pe șoseaua spre Sighet se întreabă ce-i cu mișcarea aceea de oameni și zgomotul acesta neobișnuit pe dealul Ronei.

Înainte domnea liniștea și singurătatea prin aceste părți. Acum, căruțe și autocamioane transportă îngrășăminte, oamenii curăță terenul înaintea tractorului, nivelează, alții trasează liniile ce despart parcelele solelor anuale.

Incă 2—3 brazde și gata, tractorul „Stalineț" și-a terminat misiunea. Brazdele lucesc în soare.

— Mare minune și tehnica aceasta — filozofa mai dăunăzi un bărbat mustăcios, între două vîrste. Dacă desfundam noi cu hîrlețul nu terminam nici pînă la primăvară, dar mi-te pînă la căderea zăpezii...

Drept a spus! Mașina aceasta ne-a ajutat să terminăm la timp desfundatul și să economisim peste 20.000 lei.

...Și astfel, acest teren nefolosit, acoperit de ierburi și arbuști sălbatici, pe cale de a fi degradat prin eroziuni este redat agriculturii. Tînăra pepinieră va pune la dispoziția gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective, întovărășirilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale puieți de pomi fructiferi de bună calitate și în cantități îndestulătoare regiunii noastre.

MIRCEA TEODORESCU
directorul gospodăriei de stat Sighet, regiunea Baia Mare

Jurnal artistic

LUDWIG VAN BEETHOVEN

E mult timp de cînd arta cinematografică a văzut în muzică o credincioasă tovarășă de drum, care îi întregea înțelesul. De-a lungul istoriei sale, filmul și-a luat adesea „revanșa" consacrîndu-și posibilitățile popularizării vieții și creației marilor maeștri ai artei muzicale. Dacă n-ar fi decît să pomenim filme ca cele despre Glinka, Mussorgski, Rimski-Korsakov, Schubert, Chopin ș.a.m.d. sau cele ca „Marele concert", „Primul spectacol", „Toată lumea rîde, cîntă și dansează" etc., am avea un mănunchi de înaltă valoare artistică în care muzica și făuritorii ei sînt eroii principali.

La cinematograful „Maxim Gorki", rulează în zilele acestea un film documentar închinat celui care este desigur unul din cei mai mari și mai îndrăgiți compozitori ai tuturor vremurilor — Ludwig van Beethoven. Filmul realizat de studiourile din R. D. Germană, este într-adevăr o desăvîrșită realizare artistică și științifică în genul filmului documentar muzical.

Dacă am descrie imagine cu imagine, fragment cu fragment desfășurarea acestui film, ar însemna să publicăm o biografie destul de amănunțită a genialului compozitor german, întrucît de la primele acorduri ale simfoniei a V-a care răsună la începutul filmului pînă la oda nemuritoare din simfonia a IX-a pe care o auzim la sfîrșitul acestuia, se perindă în fața noastră numeroase documente și imagini legate de viața, creația și renumele internațional al lui Beethoven.

Vom stărui totuși puțin asupra unor momente ale filmului.

Casa natală de la Bonn, în care în 1770 s-a născut Beethoven ne este înfățișată... „cu ochii" săi. Mai precis, realizatorii filmului folosesc aci un procedeu ingenios: fără a-l vedea pe Beethoven noi sîntem pătrunși de prezența lui, întrucît obiectivul aparatului de filmat ne prezintă această casă așa cum a văzut-o copilul genial. Astfel, obiectivul „urcă" scările, pătrunde în camera lui, ș.a.m.d. Același procedeu este folosit și mai departe, cînd se relatează cele petrecute la o repetiție a operei „Fidelio" în care din cauza surzeniei compozitorului, se petrec incidente penibile care-l fac să părăsească în pripă sala de repetiții și să gonească disperat pe străzi.

Filmul ne prezintă numeroase crîmpeie semnificative din istoria generală a vremii, nu ca o simplă ilustrare, nu numai ca o „așezare în timp" a vieții lui Beethoven ci, ca fenomene percepute cu o deosebită sensibilitate de către marele geniu și ale căror ecouri răsună cu putere în muzica sa. Astfel, sînt imaginile din Revoluția burghezo-democratică din Franța sau cele legate de ascensiunea lui Napoleon și trădarea idealurilor revoluției de către el. (În legătură cu aceasta apar documente despre simfonia „Eroica" și răsună fragmente din aceasta).

De-a lungul filmului trăim în lumea muzicală a lui Beethoven. Răsună lucrări ale marilor săi înaintași ca: Bach, Gluck, Mozart, Haydn etc. Auzim însă mai ales fragmente din lucrările sale (din sonate ca „Rămas bun", a „Primăverii" etc., din cvartetele Razumovski și din cele de mai tîrziu, din simfoniile sale cele mai cunoscute, din Missa Solemnis, din romanța pentru vioară și orchestră, concertele pentru pian etc.) Vedem scene din opera „Fidelio" (corul deținuților și o scenă din ultimul act).

Filmul arată de asemenea, strîns legat de creația sa, dragostea și interesul manifestate de Beethoven pentru cîntecul popular. Vedem, de pildă, partituri a e unuia dintre profesorii săi, Christian Nufe, care a contribuit la dezvăluirea în fața lui Beethoven a comorii pe care o reprezintă muzica populară. Ni se înfățișează și faimoasa culegere de melodii ruse a lui Praci din care Beethoven s-a inspirat în minunatele cvartete dedicate lui Razumovski. (Fragmente din aceste cvartete sînt executate în film cu o înaltă măiestrie de cvartetul „Beethoven", din Moscova).

Ca un adevărat act de acuzare împotriva claselor exploatatoare ne apar pe ecran o seamă de documente—de la note de plată la bugete zilnice și la anunțarea vînzării la licitație a puținelor bunuri ale marelui geniu

Beethoven ne este înfățișat ca un genial reprezentant al poporului german, strîns legat de viața și cultura acestuia. Totodată, se arată dragostea de care se bucură opera sa în toate țările lumii. Întregul final al filmului este consacrat drumului victorios al creației beethoveniene de mai bine de un veac încoace. Ne sînt amintite aprecierile lui Grillparzer, Goethe, Wagner.

Filmul se încheie cu imagini vii ale dragostei de care se bucură muzica lui Beethoven în rîndurile oamenilor muncii din R.D. Germană în care au prins viață idealurile de bucurie și libertate ale marelui compozitor.

Filmul „Beethoven" constituie o realizare de seamă care ne place și totodată ne ajută să ne îmbogățim cunoștințele cu privire la viața și creația marelui geniu, ne face muzica sa și mai apropiată. Plecînd de la acest film dorești să auzi cît mai curînd muzica puternică, emoționantă a marelui compozitor a cărui inimă generoasă iubea cu pasiune viața, oamenii.

C. TEODORIU

CĂRȚI NOI

Lucrări literare

RADU TUDORAN: Toate pînzele sus! — roman; Editura tineretului; 676 pagini, 17,15 lei.

ZAHARIA STANCU: Florile pămîntului; Editura de stat pentru literatură și artă; 152 pagini, 1,55 lei.

A. E. BACONSKI: Cîntece de zi și noapte — versuri; Editura de stat pentru literatură și artă; 224 pagini, 10 lei.

MIHU DRAGOMIR: Tudor din Vladimir — poem; Editura de stat pentru literatură și artă; 120 pagini, 8 lei.

NICOLAE TAUTU: Furtuni de primăvară — teatru; Editura de stat pentru literatură și artă; 84 pagini, 1,10 lei.

* * * **Zile de neuitat** — culegere de proză și versuri închinate Festivalului; Editura tineretului; 336 pagini, 11,25 lei.

MIHAIL SADOVEANU: Evocări — Colecția „Studii literare"; Editura de stat pentru literatură și artă; 276 pagini, 4 lei.

HORIA DELEANU: Aspecte din dramaturgia lui Gorki; Colecția „Studii literare"; Editura de stat pentru literatură și artă; 288 pagini, 5,60 lei.

FRANCISC MUNTEANU: În orașul de pe Mureș — roman; Editura tineretului; 412 pagini, 7,10 lei.

AUREL GURGHIANU: Drumuri — poezii; Editura de stat pentru literatură și artă; 100 pagini, 4 lei.

ION VITNER: Pămîntul prieteniei — note de călătorie în Uniunea Sovietică; Editura de stat pentru literatură și artă; 268 pagini, 2,60 lei.

75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin

Măreața sarcină a educării comuniste a tinerei generații

Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare a acordat din totdeauna o mare importanță tinerei generații.

Invățătura lui Marx, Engels, Lenin și Stalin cuprinde numeroase indicații geniale despre educația comunistă a tineretului — parte integrantă din programul de luptă al partidului marxist-leninist al proletariatului.

Clasicii marxism-leninismului au demonstrat că educarea și creșterea tineretului constituie probleme de mare însemnătate pentru lupta clasei muncitoare.

Marx, Engels, Lenin și Stalin au dovedit că educația are un profund caracter de clasă.

In cadrul orînduirii capitaliste educația burgheză are drept scop consolidarea regimului de cruntă exploatare a maselor celor ce muncesc. In conștiința tînărului este strecurată otrava individualismului burghez a cărui lozincă e „omul este lup pentru semenii săi".

Dezvoltînd ideile despre educație ale lui Marx și Engels, în condițiile cuceririi puterii de către proletariat, V. I. Lenin marele făuritor al P.C.U.S a afirmat caracterul militant al educației comuniste, al cărei scop este de a făuri constructori conștienți ai statului socialist, oameni cu o cultură superioară, tineri ce-și iubesc cu însuflețire patria socialistă

Călăuzindu-se după ideile leniniste cu privire la rolul și sarcinile organizației comuniste de tineret în construirea societății socialiste I. V Stalin, marele continuator al cauzei nemuritoare a lui Lenin a arătat că principala sarcină a Uniunii Tineretului Comunist — condusă și îndrumată de partid, este de a ajuta partidul la educarea generației tinere în spiritul ideilor comuniste.

★

P.C.U.S s-a ocupat în totdeauna cu grijă de educarea tinerei generații, schimbul de mîine al luptătorilor comuniști. Partidul a arătat că educarea maselor de tineri trebuie făcută în primul rînd în lupta revoluționară pentru construirea societății comuniste. În focul muncii pentru construirea noii orînduiri se călesc viitoarele cadre, se formează conștiința lor comunistă; prin participarea la construirea noii societăți tinerii își formează caracterul, își dezvoltă aptitudinile creatoare, devin oameni cu o atitudine nouă, conștientă față de muncă.

I. V. Stalin a subliniat în numeroase prilejuri că omul societății comuniste cu o dezvoltare multilaterală, cu o concepție materialist-dialectică asupra lumii, cu o morală comunistă se formează în procesul de luptă revoluționară și de construire a noii societăți, sub conducerea partidului comunist.

Tineretul sovietic își va aminti întotdeauna de cuvintele lui I. V. Stalin: „...**Invățați să împletiți în toată activitatea voastră puternicul entuziasm revoluționar cu munca dîrză a constructorilor bolșevici, fiți fii și fiice demne ale Partidului Comunist care este mama noastră...**"

Partidul Comunist a arătat că munca constituie baza educației comuniste a tinerei generații.

In focul construcției socialiste s-a călit minunatul tineret sovietic, și-a format înaltele calități morale comuniste. In anii cincinalelor, comsomoliștii au fost în primele rînduri ale constructorilor industriei socialiste și a noii agriculturi.

Tinerii sovietici în frunte cu comsomoliștii au construit noi orașe, uzine, hidrocentrale, au fertilizat întinderi necuprinse, s-au avîntat entuziaști spre culmile științei.

Conducătorii partidului și ai guvernului sovietic au apreciat că tinerii sovietici în frunte cu comsomoliștii „**au luptat ca niște lei pentru construirea socialismului muncind atît sub pămînt cît și la suprafața pămîntului, în stratosferă**".

De unde atîta entuziasm nestăvilit, de unde atîta dăruire pasionată pentru construirea noii societăți?

Munca eroică a oamenilor sovietici pentru construirea unei vieți tot mai fericite a dovedit pe deplin că acolo unde domnesc relații de muncă socialiste, iar exploatarea omului de către om a fost desființată, munca a încetat de a mai fi „un blestem al neamului omenesc". Munca a devenit o chestiune de onoare, glorie, vitejie și eroism.

Cuvintele marelui poet sovietic Maiakovski:

„Mă bucur,
 că munca mea
Se varsă,
 în munca republicii mele",

exprimă puternic sentimentele înalte ale tineretului luptător pentru construirea unei lumi noi.

In patria noastră trăim zilele construirii socialismului. În aceste zile pline de clocotul muncii constructive, tinerii în frunte cu utemiștii, educați de către partid în spiritul ideilor comuniste, își concentrează forțele, energia creatoare pentru construirea noii societății, pentru ridicarea bunăstării poporului nostru muncitor, pentru întărirea capacității de apărare a patriei.

Tineretul din patria noastră capătă tot mai mult înaltele trăsături morale ale omului înaintat, făuritor al vieții socialiste: dragoste de patrie, muncă însuflețită, conștientă pentru construirea noii societăți, dîrzenie în înfrîngerea greutăților, hotărîre de a-și dărui la nevoie chiar și viața, pentru apărarea mărețelor realizări ale poporului muncitor. Minunatele înfăptuiri ale tineretului din patria noastră în toate sectoarele de activitate, demonstrează cu tărie că atitudinea nouă, comunistă față de muncă, constituie un izvor neprețuit de fapte mari, demne de constructorii unei lumi noi. A avea o atitudine conștientă față de muncă, înseamnă a nu-ți precupeți eforturile pentru obținerea unei productivități tot mai înalte a muncii, pentru scăderea prețului de cost al produselor, a lupta pentru mărirea producției agricole, animale și vegetale ceea ce duce la ridicarea nivelului de viață al poporului nostru muncitor și la întărirea forței patriei.

★

I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, a fost în întreaga sa viață aproape de sufletul tineretului sovietic, de năzuințele sale. Cunoscînd specificul tineretului, dragostea sa de a cunoaște cît mai mult, de a se avînta spre realizări mărețe, de a înfăptui lucruri mari, însemnate, I. V. Stalin a dezvoltat o seamă de idei deosebit de importante pentru educația tineretului.

Lenin și Stalin considerau patriotismul socialist ca o trăsătură de seamă a conștiinței comuniste. A fi patriot, înseamnă a-ți iubi din toată inima patria eliberată de exploatatori, a depune toate eforturile creatoare pentru dezvoltarea ei, pentru îmbunătățirea permanentă a vieții poporului muncitor, a apăra cu orice preț cuceririle revoluționare ale poporului muncitor, a fi gata să iei în mîini arma, împotriva agresorilor imperialiști.

I. V. Stalin a arătat că „**Forța patriotismului sovietic constă în aceea că nu are la bază prejudecăți rasiste sau naționaliste, ci adîncul devotament și credința poporului față de Patria Sovietică, prietenia frățească a oamenilor muncii tuturor națiunilor țării noastre.**"

Așa poate fi explicat eroismul în muncă al tineretului sovietic în anii pentru construirea noii societăți; așa poate fi explicat eroismul de masă de care au dat dovadă tinerii sovietici în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Poporul nostru și-a făurit orînduirea sa politică și socială, statul de democrație populară, de care are nevoie, în înflorirea căruia este interesat, care asigură dezvoltarea tuturor forțelor sale creatoare și constituie baza mărețelor înfăptuiri ale celor ce muncesc în lupta pentru victoria socialismului în țara noastră.

Partidul nostru educă masele de tineri constructori ai socialismului în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, în spiritul muncii însuflețite pentru întărirea forței patriei.

Uniunea Tineretului Muncitor, condusă și îndrumată de partid, sădește în conștiința tineretului mîndria pentru tradițiile glorioase de luptă ale poporului nostru muncitor, mîndria pentru realizările regimului nostru de democrație populară.

Tineretul este educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei pentru poporul său și al respectului față de celelalte popoare.

★

Clasicii marxism-leninismului au demonstrat că burghezia are o morală a ei bazată pe principiile proprietarului privat: „Sau jefuiești tu, sau ești jefuit de altul". Proletariatul demascînd morala burgheză, și-a făurit o morală a sa, care opune moralei dușmane maselor, unirea tuturor celor ce muncesc împotriva exploatatorilor, morală ce este subordonată luptei pentru construirea noii societăți. Pentru a izbuti pe deplin în construirea noii societăți, tineretul trebuie să fie educat în spiritul ideilor marxism-leninismului, să se conducă în viață după concepția materialist-dialectică, să aibă o atitudine fermă de clasă, în toate împrejurările vieții.

I. V. Stalin a îndrumat tineretul comunist să se avînte cu entuziasm pentru cucerirea cetății științei. Tineretul fiind cult, avînd un înalt nivel științific și cultural, poate aduce o contribuție însemnată la lupta poporului muncitor pentru construirea noii societăți.

Pe șantiere, în fabrici și uzine, în S.M.T. și G.A.S. se găsesc tineri entuziaști, cu o temeinică pregătire, crescuți în zilele regimului nostru de democrație populară. Ei aduc o însemnată contribuție la lupta întregului popor pentru făurirea unei vieți noi, pentru întărirea capacității de apărare a patriei.

I. V. Stalin a cerut tineretului sovietic să aibă în toate împrejurările vieții o fermă atitudine de clasă, să dovedească în orice clipă că este un luptător activ, pentru transpunerea în fapt a înaltelor idealuri comuniste.

Tineretul sovietic a fost educat de P.C.U.S. în spiritul vigilenței față de uneltirile dușmanului de clasă.

Minunatele fapte de eroism ale tinerilor sovietici, ale comsomoliștilor educați de către gloriosul P.C.U.S. constitue pentru tineretul nostru un izvor dătător de forță și hotărîre în munca înflăcărată pentru ridicarea continuă a nivelului de viață al poporului muncitor și tot odată pentru întărirea continuă a forței patriei, a capacității ei de apărare.

In aceste zile în întreaga țară continuă manifestări însuflețite în cadrul cărora se dezbat istoricele documente ale conferinței de la Moscova pentru asigurarea păcii și securității europene. Împreună cu întregul popor muncitor, tineretul își ridică glasul său plin de ură împotriva încercărilor cercurilor imperialiste de a reînvia militarismul german, își afirmă hotărîrea de a lupta cu fermitate pentru înfăptuirea unei adevărate securități a Europei.

Tineretul nostru știe că cea mai de seamă contribuție a sa la apărarea păcii este de a munci entuziast în uzine, pe șantiere, pe ogoare, în laboratoare, în școli, pentru înflorirea patriei, pentru întărirea capacității sale de apărare.

Din totdeauna partidul clasei muncitoare din țara noastră a îndrumat îndeaproape organizația revoluționară a tineretului muncitor, i-a dat o orientare clară, a ajutat-o în principala sa sarcină de a face educația comunistă a tineretului, de a întări spiritul de vigilență față de uneltirile dușmanului de clasă din interiorul și din afara țării noastre.

P.M.R. îndrumă tineretul din patria noastră să lupte cu toate forțele împotriva oricărei mentalități înapoiate, ce ține de concepția putredă despre viață a burgheziei. Acolo unde mai dăinuie în conștiința tineretului rămășițe ale moralei burgheze întîlnești bețía, indisciplina în muncă, acte de huliganism. De aceea, partidul a arătat că Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să desfășoare o muncă susținută de educație pentru eliminarea treptată din conștiința tineretului a oricăror influențe ale putredei morale burgheze. O luptă necruțătoare, sistematică, trebuie dusă împotriva tuturor atitudinilor înapoiate, împotriva prejudecăților și superstițiilor, împotriva delăsării și a spiritului anarhic mic burghez.

Una din minunatele trăsături caracteristice omului nou, a cărei imagine ne-o dau în lucrările lor, Lenin și Stalin, este energia creatoare, vioiciunea, vigoarea. În timpul construcției socialiste în industrie și agricultură și a făuririi noii culturi socialiste, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, tinerii sovietici în frunte cu comsomoliștii au dovedit bărbăție, perseverență în învingerea greutăților, spirit de sacrificiu.

De nenumărate ori I. V. Stalin a cerut tineretului să urmeze în fiecare moment **pilda marelui Lenin, făuritorul Partidului** Comunist al Uniunii Sovietice. I. V. Stalin i-a îndrumat pe tineri să fie militanți hotărîți, curajoși în luptă și necruțători cu dușmanii poporului, să nu manifeste nici o umbră de panică atunci cînd lucrurile încep să se complice și se ivește vreo primejdie la orizont, să fie tot atît de drepți și cinstiți precum a fost Lenin.

A sădi în conștiința tineretului ideile comuniste, înseamnă în mod practic a educa tînăra generație în spiritul politicii partidului, înseamnă a învăța tineretul nu numai să cunoască și să înțeleagă principiile politicii partidului, ci să și lupte din toate puterile pentru înfăptuirea ei în toate domeniile vieții.

Călăuzindu-se după exemplul măreț al P.C.U.S. — părintele și educatorul Comsomolului — partidul nostru acordă o deosebită atenție educației tineretului. Partidul educă tineretul în spiritul luptei necruțătoare împotriva purtătorilor ideologiei burgheze care încearcă să-i strecoare în conștiință diferite idei dușmane, putrede.

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. a arătat că, cu toate succesele obținute de către organizațiile utemiste mai există totuși în activitatea de educare a tineretului o seamă de lipsuri.

Partidul ne-a arătat că, uneori, activitatea de educare a tineretului, se desfășoară slab datorită muncii lipsite de profunzime a unora dintre activiștii din rîndul tineretului, datorită superficialității și a necunoașterii problemelor ce frămîntă pe tineri.

Unele comitete regionale, raionale și orășenești U.T.M. desfășoară o muncă birocratică în educarea tineretului, nesocotind faptul că tinerii trebuiesc îndrumați îndeaproape, cu grijă și răspundere.

Există o bogăție de mijloace care se află la îndemîna organizațiilor utemiste din fabrici și uzine, din sectorul agricol, din școli și facultăți pentru a realiza educația comunistă a tineretului. Trebuie creiat în cadrul colectivelor de tineret un puternic curent al opiniei publice care să combată orice încercare dușmănoasă de a strecura în conștiința tineretului idei naționaliste, șovine, trebuie respinsă orice manifestare potrivnică moralei comuniste.

Se împlinesc astăzi 75 ani de la nașterea marelui Stalin, glorios tovarăș de luptă al lui Lenin, fiu credincios al P.C.U.S. Învățăturile lui I. V. Stalin despre educația comunistă a tineretului vor rămîne veșnic un bun prețios al tineretului constructor al noii lumi.

C. ROMAN

NOTA GUVERNULUI U.R.S.S. ADRESATĂ GUVERNULUI BRITANIC

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 decembrie, A. A. Gromîko, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. şi i-a înmînat următoarea notă a guvernului U.R.S.S. către guvernul Marii Britanii.

Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenţia guvernului Angliei asupra faptului că acţiunile guvernului englez, care îşi găsesc expresia în încheierea aşa-ziselor acorduri de la Paris, sînt în contradicţie flagrantă cu obligaţiile pe care şi le-a asumat Anglia în baza „tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii de alianţă în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi complicilor ei în Europa şi de colaborare şi asistenţă mutuală după război".

Acest tratat a fost semnat la 26 mai 1942, în zilele cînd Uniunea Sovietică şi Anglia, împreună cu celelalte state ale coaliţiei antihitleriste, duceau lupta grea împotriva duşmanului comun — Germania hitleristă. Cimentat cu sîngele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic şi englez, tratatul anglo-sovietic, a cărui încheiere a fost dictată de năzuinţa spre o colaborare strînsă a celor două popoare, prevede ca Anglia şi Uniunea Sovietică să ia în perioada de după război măsuri comune pentru preîntîmpinarea posibilităţii unei noi agresiuni din partea Germaniei sau a oricăruia din statele legate de aceasta, în actele de agresiune în Europa.

În acest tratat, încheiat pe termen pînă la 1962, se spune:

1. „Înaltele părţi contractante îşi exprimă dorinţa de a se uni cu celelalte state, care gîndesc la fel cu ele, în adoptarea de propuneri cu privire la acţiuni comune în perioada de după război în scopul menţinerii păcii şi rezistenţii faţă de agresiune.

2. Înaintea aprobării unor asemenea propuneri, ele vor lua după terminarea operaţiunilor militare toate măsurile ce le stau în putinţă pentru a face imposibilă repetarea agresiunii şi încălcarea păcii de către Germania sau de către oricare din statele legate de ea în actele de agresiune în Europa". (articolul 3).

În continuare în tratat se spune:

„Fiecare din înaltele părţi contractante se obligă să nu încheie nici un fel de alianţe şi să nu ia parte la nici un fel de coaliţie îndreptată împotriva celeilalte părţi contractante" (articolul 7).

Uniunea Sovietică şi Anglia au căzut de acord pe baza acestui tratat să conlucreze în perioada de după război într-o strînsă colaborare prietenească în scopul organizării securităţii în Europa, obligîndu-se de asemenea să-şi acorde orice ajutor militar şi alt ajutor mutual şi sprijin în cazul cînd una din părţi va fi supusă din nou unei agresiuni din partea Germaniei.

În timp ce tratatul anglo-sovietic îşi pune ca scop să contribuie la menţinerea păcii şi preîntîmpinarea unei noi agresiuni din partea Germaniei sau a statelor legate de ea în actele de agresiune în Europa, acordurile de la Paris care au fost semnate de guvernul Angliei duc la refacerea militarismului german şi creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi crearea unei armate vest-germane în frunte cu foşti generali hitlerişti care încă nu de mult au instaurat pe teritoriile ocupate ale unei serii de ţări europene un regim fascist de teroare sîngeroasă şi de asuprire şi au distrus numeroase oraşe şi sate ale Uniunii Sovietice, Angliei, Franţei, Poloniei şi ale altor ţări din Europa care au căzut victime ale agresiunii militarismului german.

În Germania occidentală nu numai că se creează o numeroasă armată dispunînd de importante forţe de aviaţie, tancuri, artilerie grea, flotă maritimă militară, comandamente militare proprii, dar şi întreaga industrie grea, inclusiv industria Ruhrului, este trecută din nou la producţia de armament.

Încălcînd acordurile internaţionale existente, acordurile de la Paris dau în mîna militariştilor şi revanşarzilor Germaniei occidentale arma atomică, precum şi arma chimică şi bacteriologică, ceea ce face să crească în mare măsură primejdia unui distrugător război atomic, chimic şi bacteriologic cu toate consecinţele lui grave şi nenumăratele sale victime, ceea ce reprezintă un pericol deosebit pentru ţările europene cu populaţie densă pe teritorii mici.

Acordurile de la Paris prevăd totodată includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv nord atlantic şi în alte grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară. Aceasta înseamnă că Anglia fiind unul din principalii organizatori şi participanţi la aceste grupări, intră într-un bloc militar cu militarismul german în curs de reînviere, deşi, conform tratatului anglo-sovietic, Anglia şi-a asumat obligaţia de a nu încheia nici un fel de alianţe militare şi de a nu participa la nici un fel de coaliţii îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul Sovietic a subliniat pînă acum în repetate rînduri şi în special în notele sale din 23 octombrie, 13 noiembrie şi 9 decembrie a c. faptul că asemenea acţiuni ale guvernului englez sînt în contradicţie flagrantă cu spiritul şi litera tratatului anglo-sovietic de colaborare şi asistenţă mutuală după război. Devenind participantă la acordurile de la Paris, Anglia a încălcat în mod flagrant obligaţiile ei de aliată decurgînd din tratatul anglo-sovietic atît în ceea ce priveşte preîntîmpinarea posibilităţii unei noi agresiuni germane, cît şi în ceea ce priveşte neparticiparea la alianţe militare îndreptate împotriva U.R.S.S.

Guvernul Sovietic a atras în repetate rînduri atenţia guvernului Angliei asupra întregii primejdii pe care o reprezintă politica de restabilire a militarismului german. Totodată el a subliniat în mod invariabil necesitatea unor măsuri comune din partea U.R.S.S. şi Angliei îndreptate spre întărirea păcii şi securităţii în Europa şi spre reglementarea problemelor urgente privind Germania.

În scopul realizării unui acord cu privire la restabilirea unităţii Germaniei ca stat iubitor de pace şi democrat, prin efectuarea de alegeri libere pe întreaga Germanie, Guvernul Sovietic a propus convocarea neîntîrziată a unei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Guvernul Sovietic a propus de asemenea guvernului Angliei să contribuie la încheierea unui tratat general european cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa la care să poată participa toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat.

Încheierea unui asemenea tratat ar putea să asigure condiţii paşnice de dezvoltare pentru toate popoarele Europei. În acest scop, guvernul sovietic a propus să se convoace la sfîrşitul lunii noiembrie o conferinţă generală europeană a tuturor statelor interesate pentru a discuta problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Toate aceste propuneri ale guvernului sovietic au avut drept scop să împiedice reînvierea militarismului german, să întărească şi să dezvolte relaţiile de prietenie dintre Anglia şi Uniunea Sovietică, ceea ce are o însemnătate excepţional de mare atît pentru asigurarea securităţii Angliei şi U.R.S.S. cît şi pentru întărirea păcii generale.

Guvernul sovietic constată cu regret că guvernul Angliei a refuzat să participe la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi la rezolvarea sarcinilor urgente cu privire la restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democrate. Respingînd propunerile sus-menţionate ale guvernului sovietic şi avertismentele lui prieteneşti, guvernul englez a arătat că nu vrea să ţină seama de obligaţiile ce-i revin în baza tratatului anglo-sovietic, de interesele întăririi păcii şi securităţii popoarelor din Europa.

Actuala politică a guvernului englez nu numai că nu corespunde obligaţiilor asumate de Anglia în baza tratatului anglo-sovietic de colaborare şi asistenţă mutuală după război, dar este îndreptată direct împotriva Uniunii Sovietice şi celorlalte state iubitoare de pace.

Guvernul Angliei nu numai că a semnat acordurile de la Paris şi a obţinut aprobarea lor în parlament, dar şi exercită o puternică presiune asupra celorlalte state europene participante la aceste acorduri, în scopul grăbirii ratificării lor. Astfel, el se străduieşte să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei în sus-menţionatele grupări militare.

Dată fiind o asemenea situaţie, tratatul anglo-sovietic îşi pierde însemnătatea şi nu mai poate servi ţelurilor pentru care a fost încheiat. Întrucît în ciuda existenţei acestui tratat, guvernul Angliei s-a situat pe poziţia refacerii militarismului în Germania occidentală şi atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi celorlalte state iubitoare de pace, tratatul anglo-sovietic de colaborare şi asistenţă mutuală după război încetează să servească intereselor păcii ci, dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan care serveşte pentru camuflarea politicii actuale a guvernului Angliei care a intrat în grupările militare agresive conduse de Statele Unite ale Americii. Guvernul Sovietic nu se poate împăca cu o asemenea situaţie şi nu poate să nu spună aceasta direct atît poporului sovietic cît şi poporului englez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica serios în mod inevitabil întreaga situaţie din Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii şi securităţii în Europa, că ea este necesară numai cercurilor agresive ale unor state ocupate cu pregătirea unui nou război.

În aceste condiţii, guvernul sovietic consideră de datoria sa să declare că în cazul ratificării acordurilor de la Paris va şterge dintr-o singură trăsătură tratatul anglo-sovietic de colaborare şi asistenţă mutuală după război şi va anula acest tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Angliei, guvernului englez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, guvernul sovietic nu va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare propunerea de anulare a tratatului dintre U.R.S.S. şi Anglia privind alianţa în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi complicilor ei în Europa şi colaborare şi asistenţă mutuală după război încheiat între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii.

Moscova, 20 decembrie 1954".

Ambasadorul englez a declarat că va transmite guvernului său această notă.

Notele Guvernului Sovietic adresate guvernelor unor state europene

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite notele de răspuns ale Guvernului Sovietic către guvernele Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveţiei şi Austriei.

La Nota Guvernului Sovietic din 13 noiembrie cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Guvernul Sovietic a primit note de răspuns din partea guvernelor Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveţiei şi Austriei.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legaţiei Finlandei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Finlandei din 19 noiembrie.

În Notă se arată că Guvernul Sovietic, luînd act de declaraţia Guvernului Finlandei că acesta apreciază în mod pozitiv eforturile Uniunii Sovietice îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, nu poate să nu-şi exprime regretul în legătură cu faptul că Guvernul Finlandei n-a găsit posibil să ia parte la conferinţa pe întreaga Europă în problema securităţii colective în Europa.

În continuare, în Notă se spune:

„În prezent, cînd anumite state occidentale întreprind acţiuni pentru reînvierea militarismului german şi atragerea Germaniei occidentale în grupări militare îndreptate împotriva ţărilor europene iubitoare de pace, problema unificării eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat, în interesul asigurării în comun a păcii şi securităţii în Europa, capătă o însemnătate deosebit de mare.

Guvernul Sovietic consideră că Guvernul Finlandei îşi va aduce contribuţia la cauza creării unui sistem de securitate colectivă în Europa".

În aceeaşi zi, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei Iugoslaviei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului R.F.P. Iugoslavia din 24 noiembrie.

„Guvernul U.R.S.S., se spune în notă, ia act de declaraţia cuprinsă în Nota Guvernului R.F.P. Iugoslavia că el sprijină ideea conferinţei cuprinsă în propunerea Guvernului Sovietic şi recunoaşte că ţinerea unei asemenea conferinţe în conformitate cu principiile Cartei Naţiunilor Unite ar reprezenta o contribuţie însemnată la micşorarea încordării internaţionale".

În Nota Guvernului Sovietic se arată că ratificarea acordurilor de la Paris va agrava situaţia în Europa, va submina posibilitatea realizării unor acorduri asupra problemelor europene nerezolvate şi va exclude posibilitatea unui acord între statele interesate în problema unificării Germaniei.

„În legătură cu aceasta, se spune în continuare în Notă, va avea o mare însemnătate ca Guvernul Iugoslaviei, ale cărei popoare au fost în cursul vieţii unei singure generaţii de două ori victima unor războaie pustiitoare, dezlănţuite de militarismul german, să aprecieze în modul cuvenit primejdia pe care o reprezintă pentru popoarele europene reînvierea wehrmachtului vest-german şi să-şi aducă contribuţia la cauza creării securităţii colective în Europa.

Guvernul Sovietic continuă să fie convins că o securitate reală pentru toate popoarele Europei poate fi asigurată numai prin renunţarea la planurile de remilitarizare a Germaniei şi de includere a ei în grupări militare şi prin crearea unui sistem eficace de securitate colectivă a statelor europene".

În Nota adresată la 17 decembrie ambasadei Suediei la Moscova ca răspuns la Nota Guvernului Suediei din 19 noiembrie, Guvernul Sovietic remarcă cu regret că Guvernul Suediei nu a considerat posibil să participe la conferinţa pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, deşi din Nota Guvernului Suedez rezultă că el a apreciat propunerea Guvernului Sovietic de a se convoca o asemenea conferinţă ca o măsură avînd drept scop micşorarea încordării internaţionale şi întărirea păcii în Europa.

În Nota Guvernului Sovietic se arată că întrucît Nota Guvernului Suediei ridică o serie de chestiuni în legătură cu propunerea sovietică de a se crea un sistem de securitate colectivă în Europa, Guvernul Sovietic consideră necesar să expună următoarele consideraţiuni:

„Informaţiile care interesează Guvernul Suedez în legătură cu aceste probleme, sînt cuprinse într-o mare măsură în proiectul de „Tratat general european de securitate colectivă în Europa" propus de guvernul U.R.S.S. la conferinţa de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri din 10 februarie a.c. şi în cunoscutele Note ale Guvernului Sovietic asupra acestei chestiuni. După cum reiese din aceste documente, propunerea sovietică prevede crearea de către statele semnatare ale Tratatului general european de securitate colectivă în Europa a diferitelor organisme pentru realizarea practică a sarcinilor tratatului de asigurare a securităţii în Europa. Printre aceste organisme se numără conferinţe periodice şi speciale ale semnatarilor tratatului, un comitet politic consultativ care să funcţioneze permanent precum şi un organism militar consultativ.

Se înţelege de la sine că problema delimitării exacte a funcţiilor şi a amănuntelor privind organizarea organismelor sus-amintite ar putea constitui obiectul unor precizări ulterioare, în cursul tratativelor corespunzătoare. Totodată, se are în vedere că întreaga activitate a organismelor sus-arătate, ca şi în general relaţiile dintre ţările semnatare în cadrul tratatului propus, se vor desfăşura în conformitate cu principiile respectării independenţei şi suveranităţii statelor mari şi mici, precum şi în conformitate cu principiul neamestecului în afacerile lor interne. Se prevede de asemenea că angajamentele şi acţiunile semnatarilor tratatului pentru menţinerea securităţii colective în Europa vor corespunde întru totul prevederilor Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Cît priveşte problema sistemului sancţiunilor, ridicată în Nota Guvernului Suedez, se prevede că modul în care participanţii la tratat îşi vor acorda reciproc ajutorul necesar, inclusiv ajutor militar pentru restabilirea şi menţinerea păcii în Europa, trebuie examinat şi stabilit în mod suplimentar".

După cum se arată în Nota Guvernului Sovietic, această poziţie în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa s-a bucurat de sprijinul deplin al statelor care au participat la conferinţa de la Moscova a ţărilor europene şi că participanţii la conferinţă au declarat că sînt gata să examineze orice altă propunere în această problemă.

În continuare, în Notă se spune: „În ce-l priveşte, Guvernul Sovietic este desigur gata să ia cunoştinţă de propuneri în problema sistemului de securitate colectivă în Europa, dacă astfel de propuneri ar fi prezentate de Guvernul Suedez, ai cărui reprezentanţi cu răspundere au exprimat în repetate rînduri dorinţa de a contribui la întărirea păcii şi securităţii colective".

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legaţiei Elveţiei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Elveţiei din 24 noiembrie.

În Nota sa, Guvernul Sovietic ia act de declaraţia Guvernului Elveţian că el sprijină orice iniţiativă îndreptată spre crearea în lume, şi mai ales în Europa, a unui „regim trainic de pace şi securitate".

Guvernul Sovietic, se spune în Notă, consideră că propunerea de a se convoca o conferinţă pe întreaga Europă în problema securităţii colective în Europa corespunde sarcinilor asigurării păcii şi securităţii în Europa şi, în această ordine de idei, îşi exprimă regretul că Guvernul Elveţiei nu a găsit posibil să-şi trimeată reprezentanţi la această conferinţă.

Guvernul U.R.S.S. ia act de declaraţia Guvernului Elveţiei că el „a depus şi depune şi în prezent eforturi pentru a-şi aduce contribuţia la cauza asigurării păcii şi securităţii în Europa. Guvernul Sovietic continuă să fie convins că o securitate reală pentru toate popoarele Europei poate fi asigurată numai prin renunţarea la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de atragere a ei în grupări militare, prin crearea în Europa a unui sistem eficace de securitate colectivă bazat pe participarea la acesta a tuturor statelor europene mari şi mici indiferent de orînduirea lor socială şi de stat".

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei Austriei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Austriei din 27 noiembrie.

În Nota sa, Guvernul Sovietic constată cu regret că Guvernul Austriei a refuzat să participe la conferinţa pe întreaga Europă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

„Guvernul Austriac, se spune în Notă, îşi motivează refuzul invocînd faptul că el ar fi putut participa la conferinţa ţărilor europene numai în cazul cînd la această conferinţă ar participa toate puterile care ocupă Austria.

În legătură cu aceasta, Guvernul Sovietic nu poate să nu atragă atenţia Guvernului Austriei asupra faptului că guvernele Franţei, Angliei şi S.U.A., în tendinţa lor de a aplica planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, au refuzat să ducă tratativele propuse de Uniunea Sovietică, declarînd că în prezent n-ar exista condiţiile necesare pentru succesul unei conferinţe „privind Germania, Austria, şi alte aspecte ale securităţii europene".

În continuare în Notă se spune:

„Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa corespunde şi intereselor securităţii Austriei, care în preajma celui de al doilea război mondial a fost victima agresiunii din partea Germaniei militariste ce a cotropit Austria prin Anschluss. Planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de creare a unei armate vest-germane comandate de foşti generali hitlerişti, planuri prevăzute de acordurile de la Paris, nu pot să nu agraveze primejdia anexării Austriei de către o Germanie occidentală militaristă, ceea ce creează noi obstacole în calea reglementării definitive a problemei austriace".

La Notele Guvernului Sovietic adresate Guvernelor ţărilor susmenţionate a fost anexat textul Declaraţiei guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria şi Republicii Populare Albania, adoptată la 2 decembrie 1954 la conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi sprijinită de Guvernul Republicii Populare Chineze.

A 70-a aniversare a naşterii lui Antonin Zapotocky

PRAGA 20 (Agerpres). — CETEKA transmite:

La 18 decembrie, la Teatrul Naţional din Praga a avut loc o reuniune festivă cu prilejul celei de a 70-a aniversări a zilei de naştere a lui Antonin Zapotocky. La reuniune au participat membrii Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, miniştri, cunoscuţi oameni de ştiinţă, scriitori, reprezentanţi ai opiniei publice şi oameni ai muncii. Cei prezenţi au salutat cu căldură pe sărbătorit. Zdenek Nejedly, preşedintele Academiei de Ştiinţe a Cehoslovaciei, a rostit o cuvîntare consacrată vieţii şi activităţii lui Antonin Zapotocky. Reuniunea s-a încheiat cu un concert.

La 19 decembrie toate ziarele au publicat ample materiale consacrate lui Antonin Zapotocky, precum şi felicitările ce i-au fost adresate din partea Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a guvernului Republicii Cehoslovace, telegrame de felicitări din partea C.C. al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., din partea lui K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din partea şefilor guvernelor şi a partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din China, Polonia, R.P.D. Coreeană şi din alte ţări de democraţie populară.

★

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei de salut a C.C. al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. adresată preşedintelui Republicii Cehoslovace, A. Zapotocky.

Scumpe tovarăşe Zapotocky!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste vă felicită fierbinte cu prilejul împlinirii a 70 de ani şi vă trimit salutul lor cordial.

Remarcabila dv. activitate de o jumătate de secol în mişcarea muncitorească este indisolubil legată de lupta clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din Cehoslovacia pentru eliberarea de sub jugul capitalist şi pentru independenţa de stat, de construirea noii Cehoslovacii democrat-populare care, în strînsă colaborare cu toate ţările lagărului democrat, construieşte cu succes societatea socialistă.

Vă urăm, scumpe tovarăşe şi prieten, viaţă lungă, forţă şi sănătate în rodnica dv. activitate consacrată întăririi şi dezvoltării continue a orînduirii democrat-populare în Cehoslovacia, creşterii bunăstării materiale a oamenilor muncii, întăririi continue a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele frăţeşti ale Cehoslovaciei şi Uniunii Sovietice.

CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

Sosirea la Moscova a unei delegaţii comerciale guvernamentale iugoslave

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 decembrie a sosit la Moscova o delegaţie comercială guvernamentală a Republicii Federative Populare Iugoslavia.

Din delegaţie, care este condusă de Mijalko Todorovic, membru în Vecea Executivă a R. F. P. Iugoslavia, fac parte: Vladimir Sajcic, consilier al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe; Nikola Skundric, consilier al Direcţiei federale a planificării economice; Isidor Vitorovic, consilier al Băncii populare; Blagoje Rajkovic, consilier al Camerii federale pentru comerţul exterior; Radmila Erkevic, ataşat al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe.

La aeroportul Vnukovo, delegaţia comercială guvernamentală iugoslavă a fost întîmpinată de: S. A. Porisov, primul locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al U. R. S. S.; V. A. Zorin, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S.; N. I. Ceklin, şeful direcţiei comerţului cu ţările occidentale din Ministerul Comerţului Exterior; V. M. Vinogradov, şef adjunct al direcţiei comerţului cu ţările occidentale din Ministerul Comerţului Exterior; E. D. Kiselev, şeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe; I. I. Dokuciaev, şeful adjunct al protocolului din Ministerul Comerţului Exterior.

Au fost de asemenea de faţă: D. Vidici, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R. F. P. Iugoslavia în U. R. S. S. şi membrii ambasadei iugoslave la Moscova.

Congresul scriitorilor sovietici

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

În şedinţa din seara zilei de 18 decembrie a celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici, Serghei Gherasimov, artist al poporului din U.R.S.S., regizorul filmelor populare „Tînăra gardă", „Învăţătorul" şi al altor filme, a prezentat coraportul despre dramaturgia cinematografică sovietică.

Participarea activă, creatoare a unei serii de scriitori sovietici de seamă la crearea scenariilor cinematografice, colaborarea lor strînsă şi constructivă cu regizorii de filme, au determinat succesul a numeroase opere ale artei cinematografice.

Terminîndu-şi raportul, Serghei Gherasimov a chemat pe scriitori să se încadreze mai activ, mai energic, în acţiunea de creare de filme care să constituie expresia autentică a măreţelor idei ale păcii, prieteniei între popoare şi fericirii omenirii.

La tribună s-a urcat apoi Anna Seghers, reprezentanta cercurilor literare din Republica Democrată Germană. Ea a fost întîmpinată de asistenţă cu aplauze călduroase.

La 19 decembrie au continuat lucrările celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici.

A vorbit scriitorul mordvin, Nikula Erkai, după care a luat cuvîntul scriitorul armean Nairi Zarian.

Poetul Serghei Milhalkov şi-a consacrat cuvîntarea uneia din problemele importante ale dezvoltării literaturii sovietice — comedia şi satira sovietică.

La tribună s-a urcat scriitorul vietnamez Nguen Den Thi. Delegaţii şi invitaţii au întîmpinat cu aplauze călduroase pe solul eroicului popor vietnamez.

La 19 decembrie participanţii la congres au ascultat raportul „Traducerile artistice din literaturile popoarelor U.R.S.S.", pregătit de Pavel Antokolski, Muhtar Auezov şi Maxim Rîlski.

Pregătirile în vederea Festivalului Mondial de la Varşovia

VIENA 20 (Agerpres) — TASS transmite:

La Viena a avut loc o conferinţă de presă, organizată de Comitetul Internaţional de pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Luînd cuvîntul în cadrul conferinţei de presă, Jacques Denis, secretar general al Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, a anunţat că în zilele de 17 şi 18 decembrie au avut loc la Viena şedinţe ale Comitetului, la care au participat reprezentanţi ai 65 de ţări.

Militarismul german — o gravă primejdie pentru pace!

Scrisoarea lui Şandor Ronai către Andre Le Troquer

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Şandor Ronai, preşedintele Adunării de Stat a R. P. Ungare a adresat următoarea telegramă lui André Le Troquer, preşedintele Adunării Naţionale franceze.

„Domnule preşedinte, Comitetul francez constituit în vederea rezolvării paşnice a problemei germane a convocat la 11 şi 12 decembrie o conferinţă cu scopul de a face auzit glasul popoarelor europene, printre care şi glasul poporului francez, împotriva reînvierii militarismului german agresiv şi în interesul rezolvării paşnice a problemei germane. Acest comitet a invitat la conferinţă o delegaţie a poporului ungar, din care făceam parte şi eu. Cu mare bucurie aş fi răspuns la această invitaţie care mă onorează, deoarece aş fi avut prilejul să exprim simpatia poporului ungar popoarelor europene ameninţate de o eventuală agresiune germană, şi în primul rînd poporului francez. Intenţionam să declar că poporul ungar este gata să lupte din toate puterile pentru pacea şi securitatea Europei. Regret că guvernul francez prin hotărîrea sa a împiedicat ca delegaţii unguri să obţină vizele de intrare.

Domnule preşedinte, întotdeauna mi-au fost scumpe tradiţiile progresiste, spiritul revoluţionar al marelui popor francez. Acest spirit a însufleţit pe cei mai buni fii ai poporului ungar în cursul luptelor pentru eliberarea patriei noastre. Sînt convins că suferinţele neînchipuite şi jertfele sîngeroase care au lovit numeroase popoare europene printre care şi popoarele francez şi ungar, au determinat popoarele să ia atitudine împotriva reînvierii militarismului german în interesul dezvoltării lor paşnice şi al securităţii lor.

Dat fiind hotărîrea guvernului francez care m-a împiedicat să exprim poziţia poporului ungar la Conferinţa Comitetului francez pentru rezolvarea paşnică a problemei germane, folosesc această cale pentru a spune poporului francez că poporul ungar este gata să accepte toate sacrificiile şi să-şi strîngă forţele pentru ca alături de toate popoarele iubitoare de libertate din Europa, printre care şi poporul francez prieten, să lupte pentru a face să eşueze planurile care urmăresc reînvierea militarismului german.

Vă rog, domnule preşedinte, să exprimaţi regretele mele guvernului francez care nu mi-a permis să particip la conferinţa Comitetului francez".

Mesajul unor deputaţi finlandezi adresat deputaţilor din Adunarea Naţională franceză

HELSINKI 20 (Agerpres). — Kujala Toivo, vicepreşedinte al Seimului finlandez, împreună cu o serie de alţi deputaţi ai Seimului, au adresat diferitelor fracţiuni ale Adunării Naţionale franceze un mesaj în care cheamă pe membrii Adunării Naţionale franceze să respingă ratificarea acordurilor de la Paris. În mesaj se spune printre altele: „Noi, deputaţii Seimului finlandez, conştienţi de răspunderea ce ne revine faţă de viitorul poporului nostru, am urmărit cu adîncă îngrijorare tendinţa de a reînarma Germania, de a prelungi scindarea ei şi de a diviza lumea în două lagăre ostile. La aceasta va duce ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris.

Nu putem să nu ne dăm seama de faptul că o hotărîre care ar atrage după sine o serie de consecinţe periculoase pentru toate popoarele Europei este îndreptată în acelaşi timp şi împotriva păcii, a securităţii şi independenţei patriei noastre.

În două rînduri, în cele două războaie mondiale, din vina Germaniei militariste s-au abătut asupra patriei noastre mari nenorociri, au fost distruse zeci de mii de cămine finlandeze şi poporul nostru era aproape pe punctul de a-şi pierde independenţa de stat.

De aceea, poporul finlandez îşi sprijină guvernul atunci cînd acesta se declară gata să participe la orice acţiune menită să asigure pacea în Europa.

În numele a sute de mii de alegători ai noştri, se scrie în încheiere în mesaj, vă cerem: împiedicaţi dezastrul!"

ÎN ADUNAREA NAŢIONALĂ FRANCEZĂ

PARIS 20 (Agerpres). — În cursul zilei de 20 decembrie s-au desfăşurat în Adunarea Naţională franceză, dezbaterile în legătură cu votul de încredere cerut de primul ministru Mendès-France în problema bugetului statelor asociate. După cum se ştie, acest buget a fost respins de comisia financiară a Adunării şi de două ori de Adunare. Mendès-France a susţinut bugetul statelor asociate, subliniind intenţia sa de a întări cu ajutorul S.U.A. armata Vietnamului baodaist. El a arătat că „a fost silit" să încheie pace în Indochina deoarece situaţia militară a trupelor colonialiste franceze era „deosebit de gravă".

Dezbaterile în chestiunea bugetului statelor asociate au luat sfîrşit luni după amiază cînd, în urma despuierii scrutinului, guvernul Mendes-France a obţinut vot de încredere în această chestiune.

★

PARIS 20 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 20 decembrie, au început în Adunarea Naţională franceză dezbaterile în legătură cu ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris. Numeroşi deputaţi au protestat împotriva grabei cu care preşedintele Adunării a hotărît începerea dezbaterilor imediat după terminarea acelora în legătură cu bugetul statelor asociate.

Dezbaterile au început cu raportul Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Naţionale franceze, prezentat de generalul Pierre Billotte, raport favorabil ratificării acordurilor de la Londra şi Paris.

SPECTACOLE

MARŢI 21 DECEMBRIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Cei trei muşchetari; **Republica, Bucureşti:** De doi bani speranţă; **Înfrăţirea între popoare, T. Vladimirescu:** Caut o nevastă; **Maxim Gorki:** Ludwig van Beethoven; **Tineretului, Elena Pavel, Timpuri Noi:** Campionatul mondial de fotbal; **Victoria:** Circul Slavia; **Gh. Doja:** Chibritul suedez. Turnul fecioarei; **Alex. Popov, Moşilor:** Copilul Dunării; **8 Martie:** Asaltul fortului din munţi; **Vasile Roaită:** Destinul unor femei; **Unirea:** Centrul înaintaş; **Lumina:** Pumnul de fier; **Cultural, Donca Simo:** O noapte la Veneţia; **Constantin David:** Zilele mîniei; **Alex. Sahia, Libertăţii:** Epava din largul mării; **Flacăra:** Fetele din piaţa Spaniei; **Aurel Vlaicu:** Fanfan la Tulipe; **Munca:** Căsătorie ciudată; **Arta:** Şcoala curajului; **Popular:** Nicholas Nikleby; **M. Eminescu:** Circul; **Mioriţa:** Scanderbeg; **23 August:** Primăvara pe gheaţă; **Ilie Pintilie:** Fiul mării; **8 Mai:** Prieteni credincioşi; **Volga:** Alarma; **1 Mai:** Locotenentul lui Rakoczi; **N. Bălcescu:** Răzbunarea; **Gh. Coşbuc:** Profesorul Fabre; **Rahova:** Nu-i pace sub măslini; **Olga Bancic:** Marile speranţe.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.81.00. Secţia scrisori Tel. [illegible]. DIFUZAREA: Tel. Nr. 8.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.